

N A C R T

P R I J E D L O G
ZAKONA O PRIJEVOZU U CESTOVNOM PROMETU
S KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA

Zagreb, veljača 2013.

P R I J E D L O G**ZAKONA O PRIJEVOZU U CESTOVNOM PROMETU****I. USTAVNA OSNOVA ZA DONOŠENJE ZAKONA**

Ustavna osnova za donošenje ovoga Zakona sadržana je u odredbi članka 2. stavka 4. Ustava Republike Hrvatske («Narodne novine», br. 85/10 - pročišćeni tekst).

II. OCJENA STANJA I OSNOVNA PITANJA KOJA SE TREBAJU UREDITI ZAKONOM TE POSLJEDICE KOJE ĆE DONOŠENJEM ZAKONA PROISTEĆI

Zakonom o prijevozu u cestovnom prometu („Narodne novine“, broj 178/04., 48/05., 151/05, 111/06., 63/08., 124/09, 91/10 I 124/10.), kao temeljnim propisom u području cestovnog prijevoza, uređeni su uvjeti i način obavljanja djelatnosti prijevoza putnika i tereta u cestovnom prometu.

Navedeni Zakon usklađen je s odredbama:

- Direktive 2003/59/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 15. srpnja 2003. o početnim kvalifikacijama i periodičkoj izobrazbi vozača određenih cestovnih vozila za prijevoz tereta ili putnika, kojom se izmjenjuju Uredba Vijeća (EEZ) br. 3820/85 i Direktiva Vijeća 91/439/EEZ i ukida Direktiva Vijeća 76/914/EEZ,
- Direktive Europskoga parlamenta i Vijeća 2006/1/EZ od 18. siječnja 2006. o uporabi vozila unajmljenih bez vozača za cestovni prijevoz tereta,
- Direktive 96/26/EZ o pristupu u djelatnost cestovnih prijevoznika putnika i cestovnih prijevoznika tereta, te uzajamnom priznavanju diploma, svjedodžbi i ostalih dokaza o formalnim kvalifikacijama u cilju omogućavanja tim prijevoznicima prava na slobodu osnivanja poduzeća u nacionalnom i međunarodnom prijevozu,
- Direktive 98/76/EZ kojom se mijenja Direktiva 96/26/EZ o pristupu u djelatnost cestovnih prijevoznika putnika i cestovnih prijevoznika tereta, te uzajamnom priznavanju diploma, svjedodžbi i ostalih dokaza o formalnim kvalifikacijama u cilju omogućavanja tim prijevoznicima prava na slobodu osnivanja poduzeća u nacionalnom i međunarodnom prijevozu, te s odredbama,
- Uredbe Uredba Vijeća (EEZ) 684/92 o jedinstvenim pravilima međunarodnog prijevoza putnika običnim i putničkim autobusima,
- Uredbe Vijeća (EZ) 11/98 kojom se mijenja Uredba (EEZ) 684/92 o jedinstvenim pravilima međunarodnog prijevoza putnika običnim i putničkim autobusima,

- Uredbe Vijeća (EEZ) 881/92 o pristupu na tržište u cestovnom prijevozu tereta unutar Zajednice, od ili prema teritoriju države članice ili u prijelazu preko teritorija jedne ili više država članica,
- Uredbe (EZ-a) br. 484/2002 Europskog parlamenta i Vijeća od 1. ožujka 2002. kojom se izmjenjuju i dopunjuju Uredbe Vijeća (EEZ-a) br. 881/92 I (EEZ-a) br. 3118/93 radi uvođenja potvrde za vozače,
- Uredbe Vijeća (EEZ) 3118/93 od 25. listopada 1993. kojom se utvrđuju uvjeti pod kojima strani prijevoznici mogu vršiti usluge nacionalnog cestovnog prijevoza tereta unutar države članice i
- Uredbe Vijeća (EEZ) br. 3916/90, od 21. prosinca 1990., o mjerama koje će se poduzeti u slučaju krize na tržištu cestovnog prijevoza tereta

Postupak usklađivanja važećeg Zakona s gore navedenim sekundarnim izvorima prava Europske unije dovršen je donošenjem Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o prijevozu u cestovnom prometu („Narodne novine“ br. 63/08). Međutim, krajem 2009. godine je u Europskoj uniji donesen novi paket uredbi u području cestovnog prometa, kojima se uređuje pristup u djelatnost cestovnih prijevoznika te pristup tržištu u prijevozu tereta i pristup tržištu u prijevozu putnika (tzv. Road package). Novi paket propisa, koji je omogućio da se u svim državama članicama primjenjuju ujednačena pravila za pristup u djelatnost i pristup tržištu cestovnog prijevoza tereta i putnika, čine:

- Uredba (EZ) br. 1071/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 21. listopada 2009. o uspostavljanju zajedničkih pravila koja se tiču uvjeta za obavljanje djelatnosti cestovnoga prijevoznika, te stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 96/26/EZ,
- Uredba (EZ-a) br. 1072/2009 Europskoga parlamenta i Vijeća od 21. listopada 2009. o zajedničkim pravilima za pristup tržištu međunarodnog cestovnog prijevoza tereta,
- Uredba (EZ-a) br. 1073/2009 Europskoga parlamenta i Vijeća od 21. listopada 2009. o zajedničkim pravilima za pristup međunarodnom tržištu usluga autobusnog prijevoza, kojom se izmjenjuje i dopunjuje Uredba (EZ-a) br. 561/2006.

Donošenjem navedenih uredbi stavljene su izvan snage odredbe Direktive Vijeća 96/26/EZ s izmjenama, Direktive 2006/94/EZ, Uredbe (EEZ-a) br. 881/92, Uredbe (EEZ-a) br. 3118/93, Uredbe (EEZ-a) 684/92 i Uredbe (EZ-a) 12/98.

Budući će se gore navedene Uredbe od dana pristupanja EU izravno primjenjivati u pravnom korpusu Republike Hrvatske, važeći Zakon je potrebno uskladiti s postojećim stanjem, na način da se pojedine odredbe Zakona (koje su bile usklađene s direktivama i uredbama stavljenim izvan snage) brišu te da se kroz odredbe novog propisa osigura odgovarajuća provedba i primjena novih uredbi.

III. OCJENA I IZVORI POTREBNIH SREDSTAVA ZA PROVEDBU ZAKONA

Za provođenje ovoga Zakona potrebno je osigurati dodatna financijska sredstva u Državnom proračunu Republike Hrvatske u iznosu od 800.000,00 kuna, radi učinkovitog funkcioniranja, unapređenja i održavanja informatičkog sustava registra prijevoznika.

IV. RAZLOZI ZA DONOŠENJE ZAKONA PO HITNOM POSTUPKU

Sukladno članku 161. Poslovnika Hrvatskog sabora („Narodne novine“, broj 6/02-pročišćeni tekst, 41/02., 91/03., 58/04., 39/08. i 86/08.) predlaže se donošenje ovoga Zakona po

hitnom postupku, obzirom da se Zakon donosi radi nastavljanja usklađivanja s pravnom stečevinom Europske unije.

V. TEKST KONAČNOG PRIJEDLOGA ZAKONA S OBRAZLOŽENJEM

Uz Prijedlog Zakona prilaže se tekst Konačnog prijedloga Zakona o prijevozu u cestovnom prometu.

ZAKON

O PRIJEVOZU U CESTOVNOM PROMETU

I. OPĆE ODREDBE

Područje primjene

Članak 1.

(1) Ovim se Zakonom određuju uvjeti i način obavljanja djelatnosti prijevoza putnika i tereta u unutarnjem cestovnom prometu, agencijske djelatnosti u cestovnom prometu, djelatnosti pružanja kolodvorskih usluga, prijevoz za vlastite potrebe kao i nadležnosti tijela zaduženih za provođenje i nadzor nad provedbom ovoga Zakona.

(2) Djelatnost prijevoza putnika i tereta i prijevoz za vlastite potrebe u međunarodnom cestovnom prometu obavlja se u skladu s propisima Europske unije, ovim Zakonom i drugim propisima, kojima je uređeno ovo područje te međunarodnim ugovorima koje je sklopila Republika Hrvatska.

Članak 2.

(1) Ovim se Zakonom utvrđuje nadležno tijelo i njegove zadaće za provedbu:

- Uredbe (EZ) br. 1071/2009 Europskoga parlamenta i Vijeća od 21. listopada 2009. o uspostavljanju zajedničkih pravila koja se tiču uvjeta za obavljanje djelatnosti cestovnoga prijevoznika te stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 96/26/EZ (SL L 300/51 od 14. 11. 2009.) - u daljnjem tekstu: Uredba (EZ) br. 1071/2009.,

- Uredbe (EZ) br. 1072/2009 Europskoga parlamenta i Vijeća od 21. listopada 2009. o zajedničkim pravilima za pristup tržištu međunarodnog cestovnog prijevoza tereta (SL L 300/72 od 14. 11. 2009.) - u daljnjem tekstu: Uredba (EZ) br. 1072/2009.,

- Uredbe (EZ) br. 1073/2009 Europskoga parlamenta i Vijeća od 21. listopada 2009. o zajedničkim pravilima za pristup međunarodnom tržištu usluga autobusnog prijevoza, kojom se izmjenjuje i dopunjuje Uredba (EZ) br. 561/2006 (SL L 300/88 od 14. 11. 2009.) - u daljnjem tekstu: Uredba (EZ) br. 1073/2009.

(2) Ovaj Zakon sadrži odredbe koje su usklađene sa sljedećim aktima Europske unije:

- Direktivom 2003/59/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 15. srpnja 2003. o početnim kvalifikacijama i periodičkoj izobrazbi vozača određenih cestovnih vozila za prijevoz tereta ili putnika, kojom se izmjenjuju Uredba Vijeća (EEZ) br. 3820/85 i Direktiva Vijeća 91/439/EEZ i ukida Direktiva Vijeća 76/914/EEZ (SL L 226/4 od 10. 9. 2003.),

- Direktivom Europskoga parlamenta i Vijeća 2006/1/EZ od 18. siječnja 2006. o uporabi vozila unajmljenih bez vozača za cestovni prijevoz tereta (SL L 33/82 od 4.2. 2006).

Članak 3.

Nadležno tijelo za provedbu uredbi iz članka 2. stavka 1. ovoga Zakona je ministarstvo nadležno za promet (u daljnjem tekstu: Ministarstvo).

Ministar nadležan za promet (u daljnjem tekstu: ministar) može, radi provedbe uredbi iz članka 2. stavka 1. ovoga Zakona, ovlastiti drugo tijelo za obavljanje određenih stručnih poslova.

Ministar je ovlašten donositi pravilnike, naredbe i napatke za provedbu pravno obvezujućih akata, donesenih na temelju uredbi iz članka 2. stavka 1. ovoga Zakona.

Opći pojmovi

Članak 4.

U smislu ovoga Zakona pojedini pojmovi imaju sljedeće značenje:

1. »autotaksi« je djelatnost prijevoza putnika, koja se obavlja osobnim automobilom ako se putnik ili skupina putnika uzima na jednom mjestu,
2. »autobusni kolodvor« je objekt za prihvata i otpremanje autobusa i putnika koji mora ispunjavati uvjete propisane ovim Zakonom,
3. »autobusno stajalište« je posebno izgrađena i označena prometna površina, određena za zaustavljanje autobusa, koja omogućava sigurni ulazak, odnosno izlazak putnika,
5. »daljinar« je akt kojim se utvrđuju udaljenosti između autobusnih kolodvora odnosno autobusnih stajališta,
6. »direktna linija« je linija na kojoj se obavlja prijevoz između početnog i završnog autobusnog kolodvora odnosno autobusnog stajališta, utvrđenih u voznom redu bez zaustavljanja na usputnim stajalištima,
7. »domaći prijevoznik« je fizička ili pravna osoba sa sjedištem/prebivalištem u Republici Hrvatskoj koja ima licenciju za obavljanje prijevoza ili obavlja prijevoze za vlastite potrebe u skladu s ovim Zakonom,
8. »dozvola za prijevoz« je akt određen ovim Zakonom ili međunarodnim ugovorom, na temelju kojih se obavlja prijevoz,
9. »dozvola Zajednice« za linijski prijevoz putnika je dozvola koja prijevozniku omogućava obavljanje linijskog prijevoza putnika na teritoriju država članica Europske unije,
10. »dozvola Europske konferencije ministara prometa« (CEMT) je multilateralna dozvola za obavljanje međunarodnoga cestovnog prijevoza tereta na području država članica International transport foruma (u daljnjem tekstu: ITF), vozilima registriranim u jednoj od država članica ITF-a,
- 11 »države članice« su države članice Europske unije,

12. »ekspresna linija« je linija na kojoj se obavlja prijevoz između početnog i završnog autobusnog kolodvora odnosno autobusnog stajališta utvrđenih u voznom redu sa zaustavljanjem na značajnim usputnim autobusnim kolodvorima odnosno autobusnim stajalištima utvrđenim u voznom redu,
13. »itinerer« je akt koji označava smjer kretanja vozila na liniji,
14. »izdavatelj licencije« je tijelo koje je prema odredbama ovoga Zakona nadležno za izdavanje licencije,
15. »izvanredni prijevoz« je prijevoz vozilima koja sama ili zajedno s teretom premašuju propisane dimenzije ili ukupnu masu, odnosno propisana osovinska opterećenja,
16. »javni prijevoz« je prijevoz, koji je pod istim uvjetima dostupan svim korisnicima prijevoznih usluga,
17. »javni linijski prijevoz putnika u cestovnom prometu« je prijevoz koji se obavlja na određenim relacijama i po unaprijed utvrđenom voznom redu, cijeni i općim prijevoznim uvjetima,
18. »jedinstvena vozna karta« je vozna karta koja putniku omogućava korištenje javnoga linijskog prijevoza u različitim vrstama prometa Republike Hrvatske, koje obavljaju različiti prijevoznici različitim prometnim sredstvima,
19. »kabotaža« je svaki prijevoz putnika i tereta između pojedinih mjesta u Republici Hrvatskoj, koji obavlja prijevoznik Europske unije ili strani prijevoznik, odnosno prijevoz putnika i tereta koji u drugoj državi obavlja domaći prijevoznik,
20. »kritična dozvola« je dozvola na temelju koje je dopušten pristup i obavljanje prijevoza tereta u državi, za koju se na temelju praćenja korištenja dozvola, u određenom vremenskom razdoblju utvrdi, da je broj razmijenjenih dozvola manji od iskazanih potreba za prijevozom. Kritičnim dozvolama se smatraju i CEMT dozvole,
21. »licencija« je akt kojim se odobrava obavljanje djelatnosti prijevoza putnika u cestovnom prometu, pružanje kolodvorskih usluga i obavljanje agencijskih poslova,
22. »licencija Zajednice« je akt kojim se odobrava obavljanje djelatnosti prijevoza putnika ili tereta, u skladu s člankom 4. Uredbe (EZ-a) br. 1073/2009 ili člankom 4. Uredbe (EZ-a) br. 1072/2009,
23. »linija« je relacija ili skup relacija obavljanja prijevoza u cestovnom prometu, od početnog do završnog kolodvora, odnosno stajališta, na kojoj se prevoze putnici po registriranom i objavljenom voznom redu s jednim ili više polazaka,
24. »lokalni linijski prijevoz putnika« je prijevoz na linijama unutar područja jedinice lokalne samouprave koji se uređuje sukladno ovom Zakonu i propisima o komunalnom gospodarstvu,
25. »međužupanijski linijski prijevoz« je javni prijevoz putnika između dvije ili više županija, a može se obavljati kao putnički, ekspresni ili direktni linijski prijevoz putnika,
26. »međunarodni linijski prijevoz« je javni prijevoz putnika između Republike Hrvatske i drugih država,

27. »*nekritične dozvole*« su dozvole na temelju kojih je dopušten pristup i obavljanje prijevoza tereta, a čiji broj zadovoljava potrebe domaćih prijevoznika,
28. »*opći uvjeti prijevoza*« je akt kojeg donosi prijevoznik, a kojim se utvrđuju uvjeti pod kojima se obavlja prijevoz (cjenik, ponašanje putnika, prijevoz životinja, prijevoz prtljage, ponašanje posade prema putnicima i dr.),
29. »*povremeni prijevoz putnika u cestovnom prometu*« je prijevoz kod kojeg se skupina unaprijed određenih putnika prevozi pod uvjetima koji su dogovoreni ugovorom između prijevoznika i naručitelja prijevoza, a koji nije javni linijski prijevoz ili posebni linijski prijevoz,
30. »*putnik*« je osoba koju prijevoznik prevozi uz naknadu,
31. »*putnička linija*« je linija na kojoj se obavlja prijevoz između početnog i završnoga autobusnog kolodvora, odnosno autobusnog stajališta, s obveznim zaustavljanjem na svim usputnim autobusnim kolodvorima, odnosno autobusnim stajalištima utvrđenim u voznom redu,
32. »*posebni linijski prijevoz*« je prijevoz samo određene skupine putnika (učenika od i do škole, osoba s tjelesnim oštećenjem, putnika kojima je potrebna medicinska njega, radnika između mjesta prebivališta i mjesta rada i sl.), koji se obavlja na temelju pisanog ugovora između prijevoznika i naručitelja prijevoza, pri čemu naručitelj plaća prijevoz,
33. »*prijevoz u cestovnom prometu*« je svaki prijevoz putnika ili tereta, uključujući i vožnju praznog ili nenatovarenog vozila,
34. »*prijevoz u unutarnjem cestovnom prometu*« je prijevoz na teritoriju Republike Hrvatske,
35. »*prijevoz u međunarodnom cestovnom prometu*« je prijevoz između dvije ili više država,
36. »*prijevoz putnika naizmjeničnim vožnjama*« je prijevoz kod kojega se nizom polaznih i povratnih vožnji prethodno formirane skupine putnika prevoze s istoga polaznog mjesta na isto odredišno mjesto. Svaka skupina koja je obavila putovanje u polasku, vraća se u polazno mjesto istom ili kasnijom vožnjom istog prijevoznika,
37. »*prijevoz za vlastite potrebe*« je prijevoz osoba ili tereta koji bez naknade obavljaju pravne ili fizičke osobe, radi zadovoljavanja proizvodnih ili uslužnih potreba u okviru svojih djelatnosti,
38. »*prijevoznik Europske unije*« je pravna ili fizička osoba koja ima poslovni nastan na području Europske unije i ima licenciju Zajednice za obavljanje prijevoza putnika ili tereta ili obavlja prijevoz za vlastite potrebe,
39. »*putni list*« je propisani obrazac koji prijevoznik mora imati pri obavljanju povremenog i naizmjeničnog prijevoza putnika autobusom u unutarnjem i međunarodnom prometu,
40. »*putni radni list*« je propisani obrazac koji sadrži registracijski broj autobusa kojim se obavlja linijski prijevoz putnika, naziv linije, vrijeme početka i završetka vožnje, podatke o posadi vozila i pravcu njegova kretanja, potpis osobe ovlaštene za izdavanje putnoga radnog lista, kao i prostor za upisivanje dolaska i polaska s autobusnog kolodvora ili stajališta u linijskom cestovnom prometu,

41. «registar prijevoznika» je jedinstvena nacionalna evidencija prijevoznika koju u elektroničkom obliku vodi Ministarstvo, sukladno Uredbi (EZ) br. 1071.
42. »*relacija*« je udaljenost između dvaju mjesta na liniji, koji su u voznom redu označeni kao autobusni kolodvori odnosno autobusna stajališta,
43. »*skup vozila*« je sklop jednog vučnog vozila i najmanje jedne prikolice ili poluprikolice,
44. »*strani prijevoznik*« je pravna ili fizička osoba, koja ima licenciju ili odgovarajuće odobrenje svoje države za obavljanje prijevoza putnika ili tereta ili obavlja prijevoze za vlastite potrebe, te ima sjedište/prebivalište u drugoj državi koja nije članica Europske unije,
45. »*teretni kolodvor*« je objekt za prihvrat i otpremanje teretnih motornih vozila koji mora ispunjavati uvjete propisane ovim Zakonom,
46. »*teretni list*« je akt koji prati teret i mora sadržavati: datum i mjesto izdavanja, ime i prezime ili naziv pošiljatelja, te njegovu adresu, ime i prezime ili naziv prijevoznika, registarsku oznaku vozila, datum i mjesto utovara tereta, ime i prezime ili naziv primatelja i mjesto istovara, naznaku količine i vrste tereta, popis isprava koje se prilažu uz teretni list, prijevozne i druge troškove,
47. »*tranzitni prijevoz*« je prijevoz putnika ili tereta preko teritorija Republike Hrvatske bez ulaska ili izlaska putnika, odnosno utovara ili istovara robe u Republici Hrvatskoj,
48. «treće države» su države koje nisu članice Europske unije,
49. «*upravitelj prijevoza*» je osoba odgovorna za prijevoz koja je za to stručno osposobljena,
50. »*usklađeni vozni red*« je ovjereni vozni red koji je prošao propisani postupak usklađivanja,
51. »*vozač*« je osoba koja upravlja vozilom ili koja se nalazi u vozilu kako bi prema potrebi mogla upravljati vozilom,
52. »*vozilo*« je autobus i osobno vozilo koji su namijenjeni isključivo prijevozu putnika, odnosno motorno vozilo, prikolica, poluprikolica ili skup vozila koja su namijenjena isključivo za prijevoz tereta,
53. »*vozni red*« je akt koji sadrži: naziv prijevoznika, liniju na kojoj se obavlja prijevoz, vrstu linije, redosljed autobusnih kolodvora, odnosno autobusnih stajališta, te njihovu udaljenost od mjesta gdje počinje linija, vrijeme dolaska i polaska s autobusnog kolodvora, odnosno autobusnog stajališta, režim održavanja linije, razdoblje u kojem se održava linija, te rok važenja voznog reda,
54. »*županijski linijski prijevoz*« je prijevoz putnika na području jedne županije, a može prometovati bez zaustavljanja i preko područja susjednih županija, ako je takvo prometovanje uvjetovano cestovnom mrežom.

II. UVJETI OBAVLJANJA DJELATNOSTI ZA VOZAČE I VOZILA

Stručna osposobljenost vozača

Članak 5.

Vozači državljanima država članica i vozači državljanima trećih država koji su zaposleni u tvrtkama s poslovnim nastanom u državi članici i obavljaju cestovni prijevoz javnim cestama u Republici

Hrvatskoj, moraju steći početnu kvalifikaciju i redovito se osposobljavati kroz obveznu periodičku izobrazbu ako upravljaju vozilima za koja je potrebna:

- vozačka dozvola kategorije C1, C1+E, C ili C+E ili vozačka dozvola koja se priznaje kao istovrijedna,
- vozačka dozvola kategorija D1, D1+E, D ili D+E ili vozačka dozvola koja se priznaje kao istovrijedna.

Iznimke

Članak 6.

Od obveza iz članka 5. ovoga Zakona oslobođeni su vozači vozila:

- a) čija najveća dopuštena brzina ne prelazi 45 km/h,
- b) koja koriste ili su pod nadzorom oružanih snaga, civilne zaštite, vatrogasnih službi i snaga odgovornih za održavanje javnog reda,
- c) koja se koriste za provjeru na cesti radi tehničkog razvoja, popravaka ili održavanja te novih ili prenamijenjenih vozila koja još nisu puštena u uporabu,
- d) koja se koriste u izvanrednim stanjima ili su stavljena na raspolaganje spasilačkim misijama,
- e) koja se koriste za obuku vozača,
- f) koja se koriste za prijevoz putnika i tereta za vlastite i osobne potrebe,
- g) koja prevoze materijal ili opremu koje vozač koristi tijekom svog rada, pod uvjetom da upravljanje vozilom nije glavna djelatnost vozača.

Početne kvalifikacije

Članak 7.

(1) Početne kvalifikacije stječu se:

- provjerom znanja ili
- ubrzanim stjecanjem početnih kvalifikacija.

(2) Provjera znanja sastoji se od teoretskog i praktičnog dijela ispita. Nakon položenog ispita provjerom znanja izdaje se svjedodžba o stručnoj osposobljenosti o početnim kvalifikacijama (u daljnjem tekstu: SSO o početnim kvalifikacijama).

(3) Ubrzano stjecanje početnih kvalifikacija obuhvaća pohađanje tečaja i provjeru znanja. Nakon položenog ispita izdaje se SSO o ubrzanim početnim kvalifikacijama.

(4) Iznimno od odredbe stavka 1. ovoga članka, početne kvalifikacije stječu se i kroz srednjoškolsko obrazovanje za zanimanje vozač, kao i kroz druge vrste obrazovanja ili osposobljavanja, uz uvjet da program obrazovanja ili osposobljavanja za zanimanje vozač obuhvaća sadržaje propisane u skladu s ovim Zakonom. Nakon završenog obrazovanja za zanimanje vozač, uz redovitu svjedodžbu izdaje se i SSO o početnim kvalifikacijama.

(5) Od obveze stjecanja početne kvalifikacije izuzeti su:

- a) vozači koji posjeduju vozačku dozvolu kategorija D1, D1+E, D ili D+E ili vozačku dozvolu koja se priznaje kao istovjetna izdana najkasnije do 10. rujna 2008.,
- b) vozači koji posjeduju vozačku dozvolu kategorije C1, C1+E, C ili C+E ili vozačku dozvolu koja se priznaje kao istovjetna izdana najkasnije do 10. rujna 2009.

(6) Za stjecanje početne kvalifikacije nije potrebno prethodno imati odgovarajuću vozačku dozvolu.

Stjecanje znanja za upravljanje vozilom

Članak 8.

- (1) Vozači vozila namijenjenih za obavljanje prijevoza tereta mogu upravljati vozilom:
 - a) od 18 godina starosti:
 - vozilom C i C+E kategorije, ako imaju SSO o početnim kvalifikacijama,
 - vozilom kategorija C1 i C1+E ako imaju SSO o ubrzanim početnim kvalifikacijama,
 - b) od 21 godine starosti, vozilom kategorije C i C+E ako imaju SSO o ubrzanim početnim kvalifikacijama.
- (2) Vozači vozila namijenjenih za obavljanje prijevoza putnika mogu upravljati vozilom:
 - a) od 21 godine starosti:
 - vozilom kategorija D1, D1+E, D i D+E, za obavljanje linijskog prijevoza putnika na relacijama do 50 km ako imaju SSO o ubrzanim početnim kvalifikacijama,
 - vozilom kategorija D1, D1+E, D i D+E ako imaju SSO o početnim kvalifikacijama,
 - b) od 23 godine starosti vozilom kategorije D1, D1+E, D i D+E, ako imaju SSO o ubrzanim početnim kvalifikacijama.
- (3) Iznimno od odredbe stavka 2. točke a) podstavka 1. ovoga članka, vozilom kategorije D1, D1+E, D i D + E mogu upravljati samo na teritoriju Republike Hrvatske vozači od 18 godina, ako imaju SSO o početnim kvalifikacijama.
- (4) Iznimno od odredbe stavka 2. točke a) podstavka 2. ovoga članka vozilom kategorije D1, D1+E, D i D+E, mogu upravljati vozači na teritoriju Republike Hrvatske od 20 godina, ako posjeduju SSO o početnim kvalifikacijama.
- (5) Vozači vozila koji obavljaju prijevoz tereta i imaju SSO o početnim kvalifikacijama za jednu od kategorija iz stavka 1. ovoga članka oslobođeni su obveze stjecanja početnih kvalifikacija za sve druge kategorije vozila iz stavka 1. ovoga članka.
- (6) Vozači iz stavka 2. ovoga članka koji obavljaju prijevoz putnika i imaju svjedodžbu SSO o početnim kvalifikacijama za jednu od kategorija iz stavka 2. ovoga članka oslobođeni su obveze stjecanja početnih kvalifikacija za sve druge kategorije vozila iz stavka 2. ovoga članka.
- (7) Vozači koji obavljaju prijevoz tereta, a žele obavljati i prijevoz putnika i obrnuto, te posjeduju SSO o početnim kvalifikacijama ne moraju prolaziti provjeru znanja iz zajedničkog dijela za stjecanje početne kvalifikacije, već samo posebni dio za prijevoz putnika, odnosno prijevoz tereta.
- (8) Domaći prijevoznik i prijevoznik Europske unije ne smije dopustiti da njegovim vozilom upravlja vozač koji nema pravo upravljati tim vozilom u skladu s ovim člankom.

Periodička izobrazba

Članak 9.

- (1) Periodička izobrazba vozača sastoji se od obuke kojom se osobama koje imaju SSO o početnim kvalifikacijama ili vozačima koji su oslobođeni obveze stjecanja početne kvalifikacije osigurava dopuna znanja potrebnih za njihov rad, posebno glede sigurnosti u cestovnom prometu i racionalizacije potrošnje goriva.
- (2) Po završetku obuke vozačima se izdaje svjedodžba kojom se potvrđuje periodička izobrazba (SSO o periodičkoj izobrazbi).
- (3) Periodičku izobrazbu moraju proći:
 - a) vozači koji posjeduju SSO o početnim kvalifikacijama svakih pet godina nakon izdavanja SSO o početnim kvalifikacijama,

b) vozači koji su oslobođeni obveze stjecanja početne kvalifikacije, sedam godina nakon isteka roka propisanog člankom 7. stavkom 5. ovoga Zakona, te nakon toga roka svakih pet godina.

(4) Vozači koji imaju SSO o početnim kvalifikacijama, te vozači koji su oslobođeni obveze početne kvalifikacije i vozači koji imaju SSO o periodičkoj izobrazbi, a koji su dulje od pet godina prestali obavljati poslove vozača, prije početka ponovnog obavljanja poslova vozača, dužni proći periodičku izobrazbu.

(5) Vozači koji obavljaju prijevoz putnika ili tereta i imaju SSO o periodičkoj izobrazbi za jednu od kategorija iz članka 8. stavka 1. i 2. ovoga Zakona, oslobođeni su od obveze periodičke izobrazbe za ostale kategorije vozila navedene u članku 8. stavku 1. i 2. ovoga Zakona.

Sadržaj programa

Članak 10.

(1) U Republici Hrvatskoj početne kvalifikacije stječu vozači državljani država članica koji u Republici Hrvatskoj imaju prebivalište.

(2) U Republici Hrvatskoj početne kvalifikacije stječu i vozači državljani trećih država, ako su zaposleni u tvrtkama s poslovnim nastanom u Republici Hrvatskoj, odnosno za njih rade.

(3) Vozači koji imaju prebivalište u Republici Hrvatskoj prolaze periodičku izobrazbu u Republici Hrvatskoj.

(4) Provjeru znanja za stjecanje početnih kvalifikacija provodi stručna organizacija koja je, sukladno posebnom zakonu, ovlaštena za poslove organiziranja i provođenja vozačkih ispita.

(5) Program, uvjete i način provođenja provjera znanja za početne kvalifikacije i periodičku izobrazbu vozača, izdavanje SSO o početnim kvalifikacijama i periodičkoj izobrazbi, vođenje evidencije, troškove provođenja ispita znanja i periodičke izobrazbe te izgled obrasca SSO o početnim kvalifikacijama i periodičkoj izobrazbi propisuje ministar.

Centri za osposobljavanje

Članak 11.

(1) Programe za stjecanje početnih kvalifikacija i periodičke izobrazbe vozača provode od ministra ovlaštene pravne osobe (u daljnjem tekstu: centri za osposobljavanje).

(2) Ovlaštenje za obavljanje poslova iz stavka 1. ovoga članka daje ministar rješenjem pravnoj osobi, ako ispunjava sljedeće uvjete:

- ima odgovarajući akt o provedbi programa kvalifikacija i osposobljavanja,
- ima odgovarajuće instruktore s potrebnim kvalifikacijama,
- raspolaže prostorijama za osposobljavanje, nastavnim sredstvima, te voznim parkom za praktični rad.

(3) Nadzor nad ispunjavanjem uvjeta iz stavka 2. ovoga članka i provedbom postupka stjecanja početnih kvalifikacija i periodičke izobrazbe provodi Ministarstvo.

(4) U slučaju neispunjavanja uvjeta iz stavka 2. ovoga članka ili ako se stjecanje početnih kvalifikacija i periodičke izobrazbe ne provodi u skladu s ovim Zakonom ministar će oduzeti ovlaštenje centru za osposobljavanje.

Oznaka Europske unije na vozačkim dozvolama

Članak 12.

(1) Policijska uprava nadležna za izdavanje vozačke dozvole na temelju SSO iz članka 7. stavka 2. i SSO i članka 9. stavka 2. ovoga Zakona, označit će, sukladno članku 8. stavku 1. i 2. ovoga Zakona, kodom Europske unije odgovarajuće kategorije dozvola, odnosno te podatke unijeti u vozačku dozvolu ili kvalifikacijsku karticu vozača.

(2) Oznaka koda Europske unije na vozačkim dozvolama ili kvalifikacijska kartica vozača koju je izdalo nadležno tijelo druge države članice dokaz je stečene kvalifikacije za vozača.

(3) Svjedodžbe i druge isprave tijela i organizacija iz trećih država priznaju se kao dokaz stečene kvalifikacije vozača, ako je to utvrđeno međunarodnim ugovorom.

(4) Vozači koji su državljani trećih država i koji su zaposleni u tvrtki s poslovnim nastanom u državi članici, a upravljaju vozilom za obavljanje prijevoza tereta, posjedovanje kvalifikacija i periodičke izobrazbe dokazuju potvrdom za vozače iz članka 31. ovoga Zakona.

(5) Vozači koji su državljani trećih država i koji su zaposleni u tvrtki s poslovnim nastanom u državi članici, a upravljaju vozilom za obavljanje prijevoza putnika, posjedovanje kvalifikacija i periodičke izobrazbe dokazuju:

- kodom Europske unije na vozačkoj dozvoli, ili
- kvalifikacijskom karticom vozača koja je označena kodom Europske unije, ili
- nacionalnom svjedodžbom čiju valjanost države članice uzajamno priznaju na svom teritoriju.

Posebni uvjeti za vozila

Članak 13.

(1) Vozila kojima se obavlja djelatnost cestovnog prijevoza i prijevoza za vlastite potrebe moraju, uz uvjete određene drugim propisima, ispunjavati i posebne uvjete koje propisuje ministar.

(2) Ispunjavanje uvjeta iz stavka 1. ovoga članka utvrđuje stručna organizacija koja je, sukladno posebnom zakonu, ovlaštena za poslove organiziranja i jedinstvenog provođenja tehničkih pregleda vozila.

III. LICENCIJE

1. Licencija za obavljanje prijevoza putnika i tereta u unutarnjem cestovnom prometu

Vrste licencija

Članak 14.

(1) Pravna ili fizička osoba smije obavljati djelatnost javnoga cestovnog prijevoza putnika ili tereta u unutarnjem cestovnom prometu ako je upisana u sudski odnosno obrtni registar i posjeduje licenciju za unutarnji prijevoz koju izdaje ured državne uprave u županiji, odnosno upravno tijelo Grada Zagreba nadležno za poslove prometa.

(2) Tijelo iz stavka 1. ovoga članka izdaje licenciju za unutarnji prijevoz za sljedeće vrste prijevoza:

- prijevoz tereta u unutarnjem cestovnom prometu,
- prijevoz putnika u unutarnjem cestovnom prometu,
- autotaksi prijevoz.

(3) Licenciju iz stavka 2. ovoga članka nije potrebno imati za sljedeće vrste prijevoza:

1. prijevoz pošte kao javne usluge,
 2. prijevoz oštećenih vozila, odnosno vozila u kvaru,
 3. prijevoz osoba i tereta za vlastite potrebe,
 4. prijevoz vozilima koja su namijenjena potrebama javne sigurnosti, obrane, zaštite od prirodnih i drugih nepogoda, potrebama državnih tijela, medicinskih i humanitarnih prijevoza i prijevoza specijalnim vozilima koja su nakon proizvodnje bila prilagođena posebnim namjenama i služe prijevozu za vlastite potrebe te se njima ne može obavljati prijevoz putnika ili tereta na isti način kao s neprilagođenim vozilima (npr. vozila za prijevoz pčela, putujuće knjižnice), što mora biti razvidno iz prometne dozvole,
 5. prijevoz tereta vozilima ili skupom vozila čija najveća dopuštena masa ne prelazi 3.500 kg,
- (4) Izdavatelj licencije vodi evidenciju o izdanim licencijama.
- (5) Ministar propisuje obrazac licencije za unutarnji prijevoz.

Uvjeti za dobivanje licencije za unutarnji prijevoz

Članak 15.

(1) Licenciju za unutarnji prijevoz može dobiti fizička ili pravna osoba ako:

1. ima dobar ugled,
2. ima financijsku sposobnost,
3. ispunjava uvjet stručne osposobljenosti,
4. je vlasnik najmanje jednoga registriranog motornog vozila za pojedine vrste prijevoza, ili ima pravo na upotrebu tog vozila na osnovi sklopljenog ugovora o zakupu ili leasingu.

(2) Za obavljanje autotaksi prijevoza pravna ili fizička osoba ne mora ispunjavati uvjete iz stavka 1. točke 2. ovoga članka.

Dobar ugled

Članak 16.

(1) Dobar ugled, u smislu ovoga Zakona, nema pravna osoba i odgovorna osoba u pravnoj osobi te fizička osoba:

- koja je pravomoćno osuđena zbog kaznenog djela protiv radnih odnosa i socijalnog osiguranja, okoliša, opće sigurnosti, sigurnosti prometa, imovine, gospodarstva, službene dužnosti te zbog kaznenog djela krivotvorenja,
- kojoj je izrečena sigurnosna mjera zabrane obavljanja djelatnosti cestovnog prijevoza,
- koja je osuđena za druga kaznena djela na kaznu zatvora dužu od godinu dana.

(2) Dobar ugled, u smislu ovoga Zakona, nema osoba:

- koja je u zadnje dvije godine od dana podnošenja zahtjeva za izdavanje licencije pravomoćnom odlukom prekršajnog suda više od dva puta bila kažnjena za teži prekršaj, povezan s obavljanjem djelatnosti cestovnog prijevoza putnika ili tereta, iz područja sigurnosti cestovnog prometa, prijevoza opasnog tereta, rada i zapošljavanja na crno, javnih cesta, nelojalne konkurencije, ili je obavljala prijevoze bez odgovarajuće licencije, odnosno u suprotnosti s odredbama međunarodnih ugovora
- kojoj je izrečena zaštitna mjera zabrane obavljanja djelatnosti cestovnog prijevoza.

(3) Težim prekršajem iz stavka 2. ovoga članka smatra se prekršaj za koji je propisana novčana kazna, za pravnu osobu u iznosu većem od 20.000,00 kuna, odnosno za fizičku osobu u iznosu većem od 8.000,00 kuna.

(4) Dobar ugled, u smislu ovoga Zakona, osoba iz stavka 1. ovoga članka iznova stječe nastupanjem rehabilitacije.

Priznavanje dokaza o dobrom ugledu

Članak 17.

(1) Pravna osoba ili fizička osoba–obrtnik koja ima sjedište ili prebivalište u Republici Hrvatskoj odnosno upravitelj prijevoza dobar ugled dokazuje izvodom iz kaznene evidencije i evidencije o prekršajima, koji po službenoj dužnosti pribavlja tijelo koje odlučuje o zahtjevu. Ako takva evidencija ne postoji, dokazom se smatra izjava odgovorne osobe u pravnoj osobi ili fizičke osobe-obrtnika, ovjerovljena kod javnog bilježnika.

(2) Kao dokaz dobrog ugleda priznaju se dokumenti iz članka 19. Uredbe (EZ) br. 1071.

(4) Isprave iz stavaka 1. i 2. ovoga članka ne smiju biti starije od tri mjeseca od dana izdavanja.

Financijska sposobnost

Članak 18.

(1) Smatra se da financijsku sposobnost u skladu s ovim Zakonom ima domaći prijevoznik ako ima na raspolaganju imovinu u visini od najmanje 9.000 EUR za prvo vozilo te 5.000 EUR za svako sljedeće vozilo, računajući u kunsjoj protuvrijednosti, prema važećem tečaju Europske središnje banke (ECB) objavljenom u Službenom listu Europske unije.

(2) Financijska sposobnost dokazuje se jednim od sljedećih dokumenata:

- izvodom iz odgovarajućeg registra iz kojeg je razvidna visina osnivačkog kapitala,
- kopijom bilance stanja koju je prijevoznik za proteklu godinu podnio poreznom tijelu,
- popisom pojedinih osnovnih sredstava uključujući i troškove nabave ili uplate za vozila, poslovni prostor, uređaje i opremu,
- ispravom o vlasništvu neopterećenih nekretnina,
- ugovorom o namjenski vezanom depozitu u banci,
- garancijom banke ili druge financijske institucije kojom se daje jamstvo za dobro poslovanje prijevoznika za razdoblje važenja garancije u visini propisanoj stavkom 1. ovoga članka. Bankom i drugom financijskom institucijom, u smislu ovoga Zakona, smatraju se banke koje su dobile dozvolu Hrvatske narodne banke za izdavanje garancija na području Republike Hrvatske sukladno zakonu koji uređuje bankarstvo, odnosno poslovanje društava za osiguranje,
- potvrdom o raspoloživim sredstvima.

Priznavanje dokaza o financijskoj sposobnosti

Članak 19.

(1) Kao dokaz o odgovarajućoj financijskoj sposobnosti priznaju se dokumenti iz članka 20. Uredbe (EZ-a) br. 1071 Europskoga parlamenta i Vijeća.

Stručna osposobljenost osoba odgovornih za prijevoz

Članak 20.

- (1) Prijevoznik mora biti stručno osposobljen ili imati zaposlenog upravitelja prijevoza.
- (2) Upravitelj prijevoza je osoba koja je položila ispit o stručnoj osposobljenosti za obavljanje djelatnosti javnoga cestovnog prijevoza.
- (3) Ispit o stručnoj osposobljenosti obuhvaća znanja iz građanskog, gospodarskog, radnog i socijalnog prava, poreznih propisa, poslovanja i financijskog upravljanja, pristupa tržištu prijevoznih usluga, tehničkih standarda i organizacije poslovanja te sigurnosti u cestovnom prometu.
- (4) Za izdavanje licencije za prijevoz u unutarnjem cestovnom prometu potrebna znanja odnose se na znanja potrebna za obavljanje unutarnjega cestovnoga prijevoza.
- (5) Provjera znanja sastoji se od obveznoga pismenog ispita koji može biti dopunjen usmenim ispitom.
- (6) Osobe koje imaju višu ili visoku stručnu spremu cestovnog smjera oslobođene su obveze polaganja ispita iz stavka 2. ovoga članka.
- (7) Osobe koje imaju završenu višu ili visoku naobrazbu pravnog, ekonomskog, prometnog ili strojarskog smjera oslobođene su polaganja dijela ispita iz predmeta koje su tijekom svog obrazovanja položili.

Priznavanje dokaza o stručnoj osposobljenosti

Članak 21.

Kao dokaz o stručnoj osposobljenosti priznaju se isprave propisane člankom 21. Uredbe (EZ-a) br. 1071.

Polaganje ispita o stručnoj osposobljenosti

Članak 22.

(1) Hrvatska gospodarska komora i Hrvatska obrtnička komora (u daljnjem tekstu: komore) provode ispit o stručnoj osposobljenosti iz članka 20. ovoga Zakona prema Programu ispita o stručnoj osposobljenosti koji se sastoji od općeg i posebnog dijela, sukladno Uredbi (EZ-a) br. 1071.

(2) Ispit o stručnoj osposobljenosti polaže se pred Povjerenstvom koje osniva ministar na prijedlog komora. Povjerenstvo se sastoji od tri člana: predstavnika Ministarstva i komora.

(3) Nakon položenog ispita o stručnoj osposobljenosti izdaje se uvjerenje.

(4) Komore vode evidenciju o položenim ispitima o stručnoj osposobljenosti.

(5) Troškove polaganja ispita snose osobe iz članka 20. stavka 1. ovoga Zakona, odnosno polaznik.

(6) Nadzor nad zakonitošću organiziranja i provođenja ispita o stručnoj osposobljenosti provodi Ministarstvo.

(7) Ministar utvrđuje Program ispita o stručnoj osposobljenosti za unutarnji i međunarodni cestovni prijevoz, utvrđuje popis predmeta koje su dužne polagati osobe iz članka 11. ovoga Zakona, propisuje način i postupak provođenja ispita o stručnoj osposobljenosti te sadržaj i oblik uvjerenja, oblik i način vođenja evidencije i visinu troškova polaganja ispita o stručnoj osposobljenosti.

Postupak izdavanja licencije

Članak 23.

(1) Pravna ili fizička osoba podnosi izdavatelju licencije zahtjev za licenciju. U zahtjevu treba navesti: vrstu prijevoza za koji se traži licencija, broj motornih i priključnih vozila kojima će se obavljati djelatnost, te priložiti pisane dokaze o ispunjavanju uvjeta iz članka 15. ovoga Zakona. Uz zahtjev se prilaže i kopija rješenja o upisu djelatnosti prijevoza u cestovnom prometu u sudski, odnosno obrtni registar.

(2) Ako podnositelj zahtjeva ispunjava propisane uvjete, izdavatelj licencije izdaje rješenje o licenciji za obavljanje prijevoza u cestovnom prometu, te dostavlja podnositelju zahtjeva izvornik i potreban broj kopija licencije.

(3) Licencija se izdaje za razdoblje od 10 godina.

(4) Licencija nije prenosiva.

(5) Domaći je prijevoznik dužan podnijeti zahtjev za izdavanje nove licencije u skladu sa stavkom 1. ovoga članka najmanje tri mjeseca prije isteka važenja licencije.

(6) Prilikom podnošenja zahtjeva za obnovu licencije prijevoznik je dužan dokazati da ispunjava uvjete iz članka 15. ovoga Zakona.

(7) Ako podnositelj zahtjeva ne ispunjava propisane uvjete za izdavanje ili obnovu licencije, izdavatelj licencije će mu rješenjem odbiti zahtjev.

(8) Domaći prijevoznik koji prestane obavljati djelatnost prijevoza dužan je o tome obavijestiti izdavatelja licencije najkasnije u roku osam dana od dana prestanka obavljanja djelatnosti.

(9) Izvornik licencije nalazi se u sjedištu domaćeg prijevoznika. Prilikom obavljanja prijevoza u cestovnom prometu, odnosno tijekom vožnje vozač domaćeg prijevoznika dužan je u vozilu imati kopiju licencije.

(10) Ministar propisuje obrazac licencije.

Uvjeti za početak obavljanja prijevoza

Članak 24.

Danom dostave licencije domaći prijevoznik može započeti obavljati one vrste prijevoza putnika ili tereta koji su navedeni u licenciji.

Promjena podataka

Članak 25.

(1) Domaći prijevoznik dužan je obavijestiti izdavatelja licencije o svakoj promjeni podataka na temelju kojih je licencija izdana, u roku od osam dana od dana promjene.

(2) U slučaju promjene podataka iz stavka 1. ovoga članka izdaje se nova licencija.

(3) Nova licencija izdaje se domaćem prijevozniku nakon vraćanja licencije i izdanih kopija licencije čije važenje prestaje zbog promjene podataka.

Obvezni dokumenti u vozilu

Članak 26.

(1) Vozač domaćeg prijevoznika tijekom vožnje u vozilu mora imati:

- kopiju licencije,
- kvalifikacijsku karticu vozača,
- putni list za povremeni i naizmjenični prijevoz putnika,

- putni radni list za linijski prijevoz putnika,
- teretni list za prijevoz tereta,
- ugovor o podvozarstvu,
- odgovarajuće dozvole koje se odnose na određenu vrstu prijevoza,
- potvrda za vozača koju izdaje Ministarstvo.

(2) Prilikom obavljanja prijevoza u cestovnom prometu vozač prijevoznika Europske unije i vozač stranog prijevoznika u vozilu mora imati:

- potrebne dozvole koje se odnose na određenu vrstu prijevoza,
- međunarodni teretni list (CMR), odnosno putni list.

(3) Vozač prijevoznika dužan je na zahtjev nadležnog inspektora ili ovlaštenog službenika Carinske uprave Republike Hrvatske dati na uvid sve isprave iz stavka 1. i 2. ovoga članka.

Privremeno oduzimanje licencije

Članak 27.

(1) Ako izdavatelj licencije utvrdi, na temelju vlastitih saznanja ili na temelju izvješća inspekcije cestovnog prometa ili drugog nadležnog tijela, da je prijevoznik u zadnje dvije godine više od dva puta pravomoćnom odlukom prekršajnog suda bio kažnjen za teži prekršaj u smislu članka 16. stavka 2. i 3. ovoga Zakona, privremeno će prijevozniku oduzeti licenciju.

(2) Licencija se može privremeno oduzeti domaćem prijevozniku u trajanju od jednog do dvanaest mjeseci, uzimajući u obzir težinu prekršaja.

(3) Rješenjem o privremenom oduzimanju licencije izdavatelj će narediti domaćem prijevozniku da u roku od osam dana od dana primitka rješenja vrati licenciju i kopije licencije koje ostaju kod izdavatelja za vrijeme trajanja mjere.

Trajno oduzimanje licencije

Članak 28.

(1) Izdavatelj licencije rješenjem može trajno oduzeti licenciju domaćem prijevozniku ako:

- prestane ispunjavati bilo koji od uvjeta na osnovi kojih je licencija izdana,
- se utvrdi da je licencija izdana na temelju netočnih podataka,
- obavlja prijevoz u suprotnosti s izdanom licencijom.

(2) Domaći prijevoznik mora u roku od osam dana od dana primitka rješenja o trajnom oduzimanju licencije vratiti licenciju izdavatelju licencije zajedno s izdanim kopijama. Rješenje o trajnom oduzimanju licencije izdavatelj licencije dostavlja nadležnoj inspekciji Ministarstva.

2. Licencija za obavljanje prijevoza putnika i tereta u međunarodnom cestovnom prometu

Licencija Zajednice

Članak 29.

(1) Pravna ili fizička osoba smije obavljati djelatnost međunarodnog javnoga cestovnog prijevoza putnika ili tereta ako je upisana u sudski odnosno obrtni registar i posjeduje licenciju Zajednice, izdanu sukladno odredbama Uredbe (EZ-a) br. 1071/2009, Uredbe (EZ-a) br. 1072/2009 i Uredbe (EZ-a) br. 1073/2009.

(2) Licenciju Zajednice izdaje Ministarstvo.

(3) Prijevoznik koji ima licenciju Zajednice ne treba imati licenciju za unutarnji prijevoz.

Postupak izdavanja licencije Zajednice

Članak 30.

(1) Na postupak dodjele licencije Zajednice, uvjete za početak obavljanja prijevoza, promjenu podataka, privremeno ili trajno oduzimanje licencije Zajednice te druga prava i obveze koje proizlaze iz licencije Zajednice, na odgovarajući se način primjenjuju odredbe poglavlja II. odjeljka 1. ovoga Zakona.

(2) Ministarstvo vodi evidenciju izdanih licencija Zajednice, te vozila prijavljenih za obavljanje cestovnog prijevoza putnika i tereta.

Potvrda za vozače iz država nečlanica

Članak 31.

Ministarstvo rješenjem prijevozniku izdaje i oduzima potvrdu za vozače iz članka 5. Uredbe (EZ)-a br. 1072.

IV. PRIJEVOZ PUTNIKA

1. PRIJEVOZ PUTNIKA U UNUTARNJEM CESTOVNOM PROMETU

Članak 32.

Vrste prijevoza putnika

Prijevoz putnika u unutarnjem cestovnom prometu obavlja se kao javni linijski prijevoz, posebni linijski prijevoz, povremeni prijevoz, autotaksi prijevoz i kao posebni oblik prijevoza.

A. JAVNI LINIJSKI PRIJEVOZ PUTNIKA

Obavljanje javnog linijskog prijevoza putnika

Članak 33.

(1) Javni linijski prijevoz putnika može se obavljati kao putnički, ekspresni ili direktni linijski prijevoz na međuzupanijskim i županijskim linijama te kao lokalni linijski prijevoz putnika.

(2) Javni linijski prijevoz putnika može se obavljati samo autobusima.

(3) Iznimno od stavka 2. ovoga članka, prijevoznik smije na određenim linijama i u određenim razdobljima, radi manjeg broja putnika, obavljati javni linijski prijevoz vozilima koja imaju najviše devet sjedala, uključujući sjedalo za vozača.

(4) Prijevoznik je dužan prije početka obavljanja prijevoza dostaviti vozni red autobusnim kolodvorima na kojima su po voznom redu predviđena zaustavljanja, radi objave. Prijevoznik je dužan na zahtjev korisnika prijevoza opće uvjete prijevoza učiniti dostupnima.

(5) Javni linijski prijevoz putnika u cestovnom prometu na istoj liniji može se povremeno obavljati i dodatnim autobusima. Pri obavljanju prijevoza na istoj liniji dodatnim autobusom (bis-vožnje) dozvoljeno je izostavljanje određenih stajališta i autobusnih kolodvora.

Dozvola

Članak 34.

(1) Javni linijski prijevoz putnika na međuzupanijskim i županijskim linijama obavlja se na temelju dozvole.

(2) Dozvola se izdaje s rokom važenja do 5 godina.

(3) Dozvola nije prenosiva i može je koristiti samo prijevoznik kojem je izdana.

(4) U dozvolu za obavljanje prijevoza na novoj liniji nije dopušteno upisivati nove prijevoznike radi zajedničkog obavljanja prijevoza, niti je dopuštena izmjena voznog reda na toj liniji, u roku od jedne godine, od dana izdavanja dozvole.

(5) Dozvola iz stavka 1. ovoga članka sadrži: naziv i sjedište/prebivalište prijevoznika, naziv linije, vozni red, prijevozni pravac (itinerar) i rok važenja.

(6) Ministar propisuje obrazac dozvole i visinu naknade za izdavanje dozvole.

(7) Naknada iz stavka 6. ovoga članka prihod je državnog proračuna, odnosno proračuna županije.

Članak 35.

(1) Iznimno od članka 24. stavka 1. ovoga Zakona, nadležno tijelo županije može odlučiti da se županijski linijski prijevoz putnika na njenom području obavlja na temelju koncesije.

(2) Koncesija iz stavka 1. ovoga članka izdaje se na rok od 5 godina, na način propisan Zakonom o koncesijama, ako drugim zakonom nije drukčije propisano.

(3) Ako nadležno tijelo županije ne donese odluku iz stavka 1. ovoga članka, županijski linijski prijevoz putnika na njenom području obavlja se na temelju dozvole iz članka 34. stavka 1. ovoga Zakona.

Izdavatelj dozvole

Članak 36.

(1) Ministarstvo izdaje dozvolu za međuzupanijski linijski prijevoz putnika.

(2) Upravno tijelo županije nadležno za poslove prometa izdaje dozvolu za županijski linijski prijevoz putnika.

(3) Izdavatelji dozvola iz stavka 1. i 2. ovoga članka vode upisnike izdanih dozvola.

(4) Ministar utvrđuje sadržaj i način vođenja upisnika iz stavka 3. ovoga članka.

Uvjeti za izdavanje dozvola

Članak 37.

- (1) Dozvole iz članka 34. stavka 1. ovoga Zakona izdaju se na zahtjev prijevoznika.
- (2) Uz zahtjev iz stavka 1. ovoga članka prilaže se:
 - usklađeni vozni red,
 - dokaz o prijevoznim kapacitetima i najmanje jednom zaposlenom vozaču po autobusu,
 - itinerar u odgovarajućem mjerilu,
 - pisani ugovor o zajedničkom obavljanju prijevoza, ako prijevoz obavljaju dva ili više prijevoznika.
- (3) U zahtjevu iz stavka 1. ovoga članka prijevoznik je dužan navesti naziv linije, broj potrebnih dozvola i rok za koji se traži dozvola.

Obnova dozvola

Članak 38.

- (1) Zahtjev za obnovu dozvole podnosi se izdavatelju dozvole, najkasnije tri mjeseca prije isteka roka njenog važenja.
- (2) Zahtjev za obnovu dozvole mora sadržavati priloge iz članka 37. stavka 2. ovoga Zakona.

Članak 39.

- (1) Izdavatelj dozvole obnovit će dozvolu prijevozniku, osim u slučaju ako prijevoznik iz neopravdanih razloga nije obavljao prijevoz na liniji za koju traži obnovu dozvole, ili ako se nije pridržavao uvjeta iz voznog reda, posebno pristajanja na autobusnim kolodvorima, odnosno autobusnim stajalištima,

Prestanak važenja dozvole prije isteka roka važenja

Članak 40.

- (1) Dozvola prestaje važiti prije isteka roka važenja u sljedećim slučajevima:
 - prestankom važenja licencije,
 - ako prijevoznik prestane ispunjavati bilo koji od uvjeta na temelju kojih je dobio dozvolu,
 - na zahtjev prijevoznika,
 - ako prijevoznik po posebnim propisima prestane postojati,
 - ako prijevoznik iz neopravdanih razloga ne obavlja prijevoz na odobrenoj liniji uzastopce dulje od pet dana.

(2) Izdavatelj dozvole donosi rješenje o prestanku važenja dozvole.

(3) U slučaju prestanka važenja koncesije ili dozvole za obavljanje županijskog linijskog prijevoza na određenoj liniji prije isteka roka važenja koncesije odnosno dozvole, župan može privremeno, prije provedbe postupka javnog natječaja odnosno postupka usklađivanja vozničkih redova, dodijeliti koncesiju odnosno izdati dozvolu za obavljanje javnog linijskog prijevoza putnika na toj liniji drugom prijevozniku, sukladno odredbama Uredbe (EZ-a) br. 1370.

(4) Obavljanje županijskog linijskog prijevoza na način propisan stavkom 3. ovoga članka može trajati najduže godinu dana od dana dodjele koncesije ili dozvole drugom prijevozniku.

Obveze nositelja dozvole

Članak 41.

Prijevoznik je dužan:

- svoje usluge pružati svim korisnicima bez diskriminacije i pod jednakim tehničkim i drugim uvjetima,
- najkasnije u roku od 30 dana od dana izdavanja dozvole započeti s obavljanjem prijevoza na odobrenoj liniji,
- donijeti cjenik,
- obavljati javni linijski prijevoz putnika u skladu s ovim Zakonom, izdanom dozvolom i vozničkim redom, cjenikom i općim uvjetima prijevoza,
- istu cijenu primjenjivati na isti način na sve korisnike autobusne linije,
- za vrijeme prijevoza u vozilu imati dozvolu ili ovjerenu kopiju dozvole,
- izdati voznu kartu putniku bez vozne karte,
- brinuti za red, sigurnost i redovitost obavljanja prijevoza,
- javno, putem medija objaviti početak, izmjenu ili prestanak prijevoza na liniji.

Usklađivanje vozničkih redova

Članak 42.

(1) Postupak usklađivanja vozničkih redova provodi Hrvatska gospodarska komora.

(2) Usklađivanje vozničkih redova obavlja se za nove, kao i u slučaju izmjene linija na kojima se mijenja vrijeme polaska.

(3) Ministar propisuje mjerila, postupak i rokove usklađivanja vozničkih redova, kao i visinu naknade za usklađivanje koju plaćaju prijevoznici.

(4) Naknada iz stavka 3. ovoga članka prihod je komore iz stavka 1. ovoga članka.

Daljinar

Članak 43.

- (1) Daljinar i minimalno vozno vrijeme utvrđuje prijevoznik.
- (2) Način određivanja daljinara i najmanjega voznog vremena propisuje ministar.

Vozne karte

Članak 44.

(1) Putnici koji koriste javni linijski prijevoz tijekom cijele vožnje moraju imati vozne karte koje sadrže:

- naziv prijevoznika,
- relaciju prijevoza,
- cijenu prijevoza.

(2) Na zahtjev nadležnog inspektora putnik je dužan dati voznu kartu na uvid.

Obavijest o kašnjenju autobusa

Članak 45.

(1) Prijevoznik je dužan, u slučaju nemogućnosti održavanja polaska na liniji ili o zakašnjenju duljem od 30 minuta, bez odgode izvijestiti autobusni kolodvor s kojeg započinje prijevoz po voznom redu.

(2) Po primitku obavijesti iz stavka 1. ovoga članka autobusni kolodvor s kojeg započinje prijevoz dužan je o zakašnjenju izvijestiti putnike i sljedeće autobusne kolodvore po voznom redu.

Privremeni prekid prijevoza na liniji

Članak 46.

(1) Obavljanje prijevoza na određenoj liniji može se privremeno prekinuti za vrijeme važenja dozvole kad nastanu i za vrijeme trajanja okolnosti koje prijevoznik nije mogao predvidjeti, a čije posljedice nije mogao otkloniti (viša sila).

(2) Privremeni prekid prijevoza iz stavka 1. ovoga članka prijevoznik je dužan izvijestiti izdavatelja dozvole te javnost sredstvima javnog priopćavanja, odmah nakon nastanka okolnosti koje su taj prekid izazvale.

Trajna obustava

Članak 47.

(1) Ako prijevoznik ne može obavljati prijevoz prema odobrenom voznom redu na liniji za koju ima dozvolu, dužan je izdavatelju dozvole podnijeti zahtjev za trajnu obustavu prijevoza.

(2) Izdavatelj dozvole, po primitku zahtjeva iz stavka 1. ovoga članka Zakona, donijet će rješenje o ukidanju dozvole.

(3) Prijevoznik je dužan o trajnoj obustavi prijevoza na liniji za koju ima dozvolu izvijestiti javnost sredstvima javnog priopćavanja.

Pravno sljedništvo

Članak 48.

(1) Iznimno od članka 24. stavka 3. ovoga Zakona pravni slijednik prijevoznika na kojega glasi dozvola, nastavlja s obavljanjem prijevoza na temelju izdane dozvole i preuzima istovjetna prava i obveze, uz prethodnu suglasnost izdavatelja dozvole.

(2) Pravnim slijednikom, u smislu stavka 1. ovoga članka, smatra se i prijevoznik-obrtnik koji odjavi obrt i nastavi s obavljanjem prijevozničke djelatnosti kao trgovačko društvo.

Zajedničko obavljanje prijevoza

Članak 49.

(1) Dva ili više prijevoznika mogu zajednički obavljati prijevoz.

(2) Prijevoznici iz stavka 1. ovoga članka u slučaju zajedničkog obavljanja prijevoza na liniji dužni su uz zahtjev priložiti pisani ugovor o zajedničkom obavljanju prijevoza.

(3) Za prijevoz iz stavka 1. ovoga članka izdaje se jedna dozvola koja glasi na sve prijevoznike.

(4) U slučaju prestanka ispunjavanja bilo kojeg uvjeta za izdavanje dozvole, ili izricanje mjere zabrane obavljanja prijevoza u trajanju dužem od tri mjeseca, nekom od prijevoznika iz stavka 1. ovoga članka, prijevoz nastavljaju ostali prijevoznici na koje glasi dozvola, uz prethodnu suglasnost izdavatelja dozvole.

Način obavljanja prijevoza

Članak 50.

Prijevoznik je dužan obavljati javni linijski prijevoz putnika na liniji za koju ima dozvolu u svoje ime, na vlastitu odgovornost i za vlastiti račun.

Podvozarstvo

Članak 51.

(1) Iznimno od članka 50. ovoga Zakona prijevoznik može privremeno na određenoj liniji neprekidno, ne dulje od 90 dana tijekom jedne kalendarske godine, povjeriti obavljanje prijevoza drugom prijevozniku, koji ispunjava uvjete propisane ovim Zakonom, na temelju pisanog ugovora (podvozarstvo).

(2) Podvozarstvo je prijevoz koji se obavlja na temelju pisanog ugovora kojim se prijevoznik obvezuje da će obavljati prijevoz u ime i za račun drugog prijevoznika na kojeg glasi dozvola.

(3) U slučaju obavljanja prijevoza iz stavka 1. ovoga članka, nositelj dozvole dužan je prije sklapanja ugovora iz stavka 1. ovoga članka ishoditi suglasnost izdavatelja dozvole.

(4) Prijevoznik koji povjeri obavljanje prijevoza drugom prijevozniku dužan je u roku od osam dana od dana sklapanja ugovora, isti dostaviti izdavatelju dozvole.

Obveze vozača

Članak 52.

- (1) Vozač prijevoznika dužan je u granicama raspoloživih mjesta u vozilu, u skladu s voznim redom i općim uvjetima prijevoza, prihvatiti i prevesti svaku osobu, uz prihvat prtljage.
- (2) Zabranjeno je zaustavljanje izvan autobusnih kolodvora, odnosno autobusnih stajališta koja su određena voznim redom.

B. POSEBNI LINIJSKI PRIJEVOZ PUTNIKA

Obavljanje posebnoga linijskog prijevoza putnika

Članak 53.

(1) Posebni linijski prijevoz putnika obavlja se u pravilu autobusima, a iznimno se može obavljati i osobnim vozilom (8+1), odnosno specijalnim vozilima, na osnovi sklopljenog pisanog ugovora između naručitelja prijevoza i prijevoznika. Popis putnika obvezatni je sastavni dio ugovora. Tijekom obavljanja posebnoga linijskog prijevoza u vozilu se mora nalaziti ugovor i popis putnika. Zabranjen je prijevoz putnika koji nisu upisani u popis putnika u posebnom linijskom prijevozu.

(2) Prijevoznik je dužan u roku od 8 dana od sklapanja ugovora iz stavka 1. ovoga članka dostaviti primjerak ugovora Ministarstvu, odnosno upravnom tijelu županije nadležnom za poslove prometa, koji vode registar posebnih linijskih prijevoza.

(3) Iznimno, kao posebni linijski prijevoz može se obavljati i prijevoz putnika koji nisu navedeni u stavku 1. ovoga članka, ili u popisu putnika iz stavka 1. ovoga članka, u mjesta i iz mjesta u kojima ne postoji javni linijski prijevoz putnika, odnosno za potrebe izvanrednog obavljanja drugih oblika prijevoza.

(4) Za obavljanje prijevoza iz stavka 3. ovoga članka prijevoznik mora imati dozvolu koju za međužupanijske linije izdaje Ministarstvo, a za županijske linije upravno tijelo županije nadležno za poslove prometa.

(5) Prilikom izdavanja dozvole iz stavka 4. ovoga članka, izdavatelj dozvole primjenjuje sljedeća mjerila:

- vremensku i mjesnu dostupnost javnoga linijskoga cestovnog i drugih grana prijevoza,
- potrebe posebnih kategorija korisnika prijevoza,
- utjecaj na ekonomsku opstojnost postojećih linija.

C. POVREMENI PRIJEVOZ PUTNIKA

Obavljanje povremenog prijevoza putnika

Članak 54.

- (1) Povremeni prijevoz putnika u cestovnom prometu obavlja se autobusom i osobnim vozilom (8+1).
- (2) Povremeni prijevoz putnika ne smije sadržavati ponovljene elemente linijskog ni posebnoga linijskog prijevoza, kao što su relacija, vrijeme odlaska i dolaska, te mjesta ulaza i izlaza putnika. Prijevozi su namijenjeni potrebama za jednokratnim prijevozima i nemaju funkciju prijevoza dnevne migracije.
- (3) Pri obavljanju povremenog prijevoza putnika prijevoznik u vozilu mora imati:
 - ugovor o prijevozu sklopljen prije početka obavljanja prijevoza,
 - putni list (osim u slučajevima prijevoza iz/u zračne i morske luke ili željezničke kolodvore, te prijevoza djece u kazalište, kino, na sportske i druge manifestacije).

D. AUTOTAKSI PRIJEVOZ

Obavljanje autotaksi prijevoza

Članak 55.

- (1) Autotaksi prijevoz obavlja se na temelju ovoga Zakona i propisa koji u skladu s ovim Zakonom donosi nadležno tijelo jedne ili više jedinica lokalne samouprave, odnosno Grada Zagreba.
- (2) Autotaksi prijevoz obavlja se na temelju dozvole, ako je to utvrđeno propisom iz stavka 1. ovoga članka.
- (3) Dozvolu iz stavka 2. ovoga članka izdaje nadležno tijelo jedinice lokalne samouprave odnosno Grada Zagreba, pravnoj ili fizičkoj osobi koja ispunjava sljedeće uvjete:
 - ima važeću licenciju za obavljanje autotaksi prijevoza,
 - ima položen ispit, odnosno zaposlenog vozača s položenim ispitom iz članka 58. ovoga Zakona.
- (4) Na području jedinice lokalne samouprave u kojoj se ne izdaju dozvole, autotaksi prijevoz se obavlja na temelju licencije za obavljanje autotaksi prijevoza, sukladno odredbama ovoga Zakona.
- (5) Propisom iz stavka 1. ovoga članka jedinice lokalne samouprave mogu utvrditi organizaciju obavljanja autotaksi prijevoza, autotaksi stajališta i način njihova korištenja, broj sjedala u vozilu kojim se obavlja autotaksi prijevoz, te druge uvjete koji se odnose na izgled i opremu vozila.
- (6) Propisom iz stavka 1. ovoga članka jedinice lokalne samouprave utvrđuju cijenu prijevoza, a mogu utvrditi mjerila na temelju kojih će odrediti broj autotaksi prijevoznika i/ili vozila kojima se obavlja autotaksi prijevoz na njihovom području.
- (7) Nadzor nad provedbom propisa iz stavka 1. ovoga članka provode, pored Inspekcije cestovnog prometa i Državnog inspektorata, i komunalni redari jedinice lokalne samouprave.

(8) U obavljanju nadzora nad provedbom propisa iz stavka 1. ovoga članka komunalni redari jedinice lokalne samouprave imaju ovlasti propisane zakonom kojim se uređuje ustroj i ovlasti komunalnog redarstva.

Članak 56.

(1) Autotaksi prijevoz obavlja se na području i sa područja one jedinice lokalne samouprave, odnosno Grada Zagreba, na čijem području prijevoznik ima sjedište/prebivalište.

(2) Propisom iz članka 1. stavka 1. ovoga Zakona može se utvrditi pod kojim uvjetima je autotaksi prijevoz dozvoljen prijevoznicima sa sjedištem/prebivalištem izvan područja te jedinice lokalne samouprave, odnosno Grada Zagreba.

Strani autotaksi prijevoznik

Članak 57.

Strani prijevoznik može obavljati autotaksi prijevoz na teritoriju Republike Hrvatske, ako je to uređeno međunarodnim ugovorom.

Ispit za vozača autotaksi vozila

Članak 58.

(1) Vozač autotaksi vozila mora imati položen ispit o poznavanju osnovnih podataka o kulturnim, gospodarskim, turističkim, prometnim i drugim značajnim objektima i znamenitostima na području na kojem obavlja prijevoz.

(2) Nadležno tijelo jedinice lokalne samouprave, odnosno Grada Zagreba za poslove prometa propisuje program ispita i način provjere znanja.

E. POSEBNI PRIJEVOZ PUTNIKA U UNUTARNJEM CESTOVNOM PROMETU

Obavljanje posebnog oblika prijevoza

Članak 59.

Potrebu i način obavljanja djelatnosti iznajmljivanja osobnih vozila s vozačem te obavljanja posebnog oblika prijevoza putnika cestovnim vlakom, zaprežnim vozilom ili nekim drugim cestovnim vozilom propisuje jedinica lokalne samouprave, odnosno Grad Zagreb.

2. PRIJEVOZ PUTNIKA U MEĐUNARODNOM CESTOVNOM PROMETU

Članak 60.

Prijevoz putnika u međunarodnom cestovnom prometu obavlja se autobusima kao prijevoz u javnom linijskom prometu, posebnom linijskom prometu, kao povremeni prijevoz putnika i kao prijevoz putnika s naizmjeničnim vožnjama.

A. JAVNI LINIJSKI PRIJEVOZ PUTNIKA U MEĐUNARODNOM CESTOVNOM PROMETU

Uvjeti za uspostavljanje međunarodnoga linijskog prijevoza putnika

Članak 61.

(1) Javni prijevoz putnika u međunarodnom linijskom cestovnom prometu (u daljnjem tekstu: međunarodni linijski prijevoz putnika) na području država članica uspostavlja se i obavlja sukladno odredbama Uredbe (EZ-a) 1073/2009.

(2) Međunarodni linijski prijevoz putnika između Republike Hrvatske i trećih država, tranzitni prijevoz kroz Republiku Hrvatsku povezan s tim prijevozima te međunarodni linijski prijevoz putnika što ga obavlja prijevoznik države članice u treću državu uspostavlja se u skladu s međunarodnim ugovorom, uz uvažavanje načela uzajamnosti, a obavlja se na temelju dozvole izdane uz uzajamnu suglasnost, u skladu s uvjetima koji su određeni ovim Zakonom i međunarodnim ugovorom.

Dozvola Zajednice za obavljanje međunarodnoga linijskog prijevoza putnika

Članak 62.

(1) Dozvolu Zajednice u Republici Hrvatskoj izdaje Ministarstvo, na zahtjev prijevoznika. Dozvola se izdaje sukladno odredbama Uredbe (EZ-a) 1073/2009.

(2) Ako na liniji za koju je podnesen novi zahtjev za izdavanje dozvole prijevoze već obavljaju dva ili više prijevoznika, Ministarstvo će prije izdavanja dozvole pozvati te prijevoznike da ocijene hoće li ih novi prijevoz ekonomski ugroziti te da o tome dostave potrebne dokaze. Ako prijevoznici predoče dokaze (analize i sl.) da će ih uvođenje novoga prijevoznika na liniji ekonomski ugroziti, Ministarstvo može odbiti zahtjev za izdavanje nove dozvole. ?

Dozvola za međunarodni linijski prijevoz putnika u treće države

Članak 63.

(1) Međunarodni linijski prijevoz putnika iz članka 61. stavka 2. ovoga Zakona na teritoriju Republike Hrvatske može se obavljati samo na temelju dozvole koju izdaje Ministarstvo.

(2) Za izdavanje dozvole iz stavka 1. ovoga članka moraju biti ispunjeni sljedeći uvjeti:

- domaći prijevoznik mora imati licenciju Zajednice,

- u obavljanje prijevoza na liniji koja ima stajalište na teritoriju Republike Hrvatske mora biti uključen domaći prijevoznik,

– vozni red mora biti usklađen,

– sve države preko čijeg teritorija prometuje linija moraju biti suglasne s obavljanjem prijevoza na toj liniji.

(3) Dozvola se izdaje na zahtjev domaćeg prijevoznika ili stranog prijevoznika.

(4) Dozvola se izdaje s rokom važenja do 5 godina.

- (5) Uz zahtjev iz stavka 3. ovoga članka prilaže se vozni red, cjenik, itinerar, ugovor sklopljen između domaćeg i stranog prijevoznika o zajedničkom obavljanju međunarodnoga linijskog prijevoza putnika, kao i druge priloge utvrđene međunarodnim ugovorom.
- (6) Strani prijevoznik podnosi zahtjev za izdavanje dozvole nadležnom tijelu države u kojoj ima poslovni nastan.
- (7) Ministarstvo izdaje dozvolu za dio linije koji prometuje preko teritorija Republike Hrvatske, nakon dobivene suglasnosti svih država preko kojih linija prometuje.
- (8) Sastavni dijelovi dozvole su ovjereni vozni red, cjenik i itinerar.
- (9) Ministarstvo vodi upisnik međunarodnih linija.

Članak 64.

Odredbe članka 63. ovoga Zakona o uvjetima i načinu izdavanja dozvole za međunarodni prijevoz putnika u treće države odgovarajuće se primjenjuju i na postupak obnove ili izmjene te dozvole.

Način obavljanja međunarodnoga linijskog prijevoza putnika

Članak 65.

- (1) Međunarodni linijski prijevoz putnika mora se obavljati u skladu s izdanom dozvolom.
- (2) Međunarodni linijski prijevoz putnika može se povremeno obavljati na istoj liniji i dodatnim autobusima (bis-vožnje).
- (3) Prilikom obavljanja prijevoza iz stavka 2. ovoga članka dozvoljeno je izostavljanje određenih stajališta i autobusnih kolodvora.

Tranzitni linijski prijevoz putnika

Članak 66.

- (1) Tranzit preko teritorija Republike Hrvatske može se obavljati na temelju dozvole koju izdaje Ministarstvo, bez ulaska i izlaska putnika na teritoriju Republike Hrvatske.
- (2) Pri obavljanju linijskog prijevoza putnika u tranzitu preko teritorija Republike Hrvatske, prijevoznik u autobusu mora imati izvornik dozvole koji glasi na prijevoznika koji obavlja prijevoz ili izvornik dozvole i ugovor o podvozarstvu sklopljen između prijevoznika na kojega glasi dozvola i prijevoznika koji obavlja prijevoz na temelju ugovora, ovjeren kod javnog bilježnika.

Članak 67.

Na objavljivanje i usklađivanje voznog reda, način i uvjete korištenja autobusnih kolodvora i autobusnih stajališta, prestanak važenja dozvole te ostale uvjete i obveze prijevoznika u međunarodnom linijskom prijevozu putnika odgovarajuće se primjenjuju odredbe ovoga Zakona kojima se uređuje unutarnji cestovni prijevoz.

Trajna obustava prijevoza

Članak 68.

- (1) Ako prijevoznik iz ekonomskih ili drugih opravdanih razloga ne može obavljati međunarodni linijski prijevoz putnika za koji mu je izdana dozvola, dužan je Ministarstvu podnijeti obrazloženi zahtjev za trajnu obustavu prijevoza.
- (2) Prijevoz se smije trajno obustaviti nakon što Ministarstvo donese rješenje o ukidanju dozvole.

B. POSEBNI LINIJSKI PRIJEVOZ PUTNIKA U MEĐUNARODNOM CESTOVNOM PROMETU

Obavljanje posebnoga linijskog prijevoza između država članica

Članak 69.

- (1) Posebni linijski prijevoz u međunarodnom cestovnom prometu između država članica obavlja se sukladno odredbama Uredbe (EZ) br. 1073 i Uredbe 2121.
- (2) Ako domaći prijevoznik obavlja prijevoz iz stavka 1. ovoga članka kao kabotažu, dužan je popunjavati kontrolni dokument – putni list iz članka 1. Uredbe 2121. i dostaviti ga Ministarstvu najkasnije do desetog dana tekućeg mjeseca za prijevoze obavljene u proteklom mjesecu. Uz to, dužan je dostaviti Ministarstvu tromjesečno izvješće o obavljenim prijevozima na obrascu tiskanom u Prilogu VI Uredbe 2121.

Obavljanje posebnoga linijskog prijevoza između Republike Hrvatske i država koje nisu članice EU

Članak 70.

- (1) Posebni linijski prijevoz putnika između Republike Hrvatske i trećih država obavlja se autobusom, na osnovi sklopljenoga pisanog ugovora između naručitelja prijevoza i prijevoznika, odnosno dozvole koju izdaje Ministarstvo. Popis putnika je obvezatni sastavni dio ugovora. Tijekom obavljanja posebnoga linijskog prijevoza u vozilu se mora nalaziti ugovor i popis putnika.
- (2) Zabranjen je prijevoz putnika koji nisu upisani u popis u posebnom linijskom prijevozu iz stavka 1. ovoga članka.
- (3) Prijevoznik je dužan Ministarstvu prijaviti ugovor o obavljanju posebnoga linijskog prijevoza putnika iz stavka 1. ovoga članka.
- (4) Ministarstvo vodi evidenciju posebnih linijskih prijevoza iz stavka 1. ovoga članka.

C. POVREMENI PRIJEVOZ PUTNIKA I PRIJEVOZ PUTNIKA NAIZMJENIČNIM VOŽNJAMA U MEĐUNARODNOM CESTOVNOM PROMETU

Način obavljanja

Članak 71.

(1) Povremeni prijevoz putnika u međunarodnom cestovnom prometu između Republike Hrvatske i država članica obavlja se sukladno odredbama Uredbe (EZ) br. 1073/2009 i Uredbe 2121/1998.

(2) Povremeni prijevoz putnika u međunarodnom cestovnom prometu između Republike Hrvatske i država koje su stranke INTERBUS ugovora obavlja se sukladno odredbama toga Ugovora.

(3) Povremeni prijevoz putnika u međunarodnom cestovnom prometu između Republike Hrvatske i država koje nisu stranke INTERBUS ugovora obavlja se sukladno dvostranim (bilateralnim) ugovorima i odredbama ovoga Zakona.

(4) Ako domaći prijevoznik obavlja prijevoz iz stavka 1. ovoga članka kao kabotažu, dužan je za takve prijevoze popunjavati kontrolni dokument – putni list iz kojeg mora biti razvidno polazno i odredišno mjesto te datum početka i završetka prijevoza. Popunjene kontrolne dokumente-putne listove prijevoznik je dužan vratiti Ministarstvu najkasnije do desetog dana tekućeg mjeseca za protekli mjesec.

(5) Povremeni prijevoz putnika iz stavka 3. ovoga članka obavlja se bez dozvole kod sljedećih vrsta prijevoza:

1. kružne vožnje »zatvorenih vrata«, pri čemu se ista skupina putnika prevozi istim autobusom na cijelom putovanju i vraća na polazno mjesto. Polazno mjesto mora biti u državi u kojoj prijevoznik ima sjedište,

2. vožnje koje se obavljaju s putnicima pri polaznoj vožnji, a praznim autobusom pri povratnoj vožnji. Polazno mjesto mora biti u državi u kojoj prijevoznik ima sjedište,

3. vožnje pri kojima se polazno putovanje obavlja bez putnika i svi se putnici preuzimaju na istom mjestu, ako je ispunjen jedan od sljedećih uvjeta,

– putnici sačinjavaju skupinu formiranu na temelju ugovora o prijevozu, koji je sklopljen prije njihovog dolaska u Republiku Hrvatsku. Putnici se prevoze nazad u državu u kojoj prijevoznik ima sjedište,

– putnike je isti prijevoznik prethodno dovezao na teritorij Republike Hrvatske, te ih preuzima i odvozi natrag na teritorij države u kojoj prijevoznik ima sjedište,

– putnici su pozvani da doputuju na teritorij države u kojoj prijevoznik ima sjedište, pri čemu troškove prijevoza snosi fizička ili pravna osoba koja ih je pozvala. Putnici moraju sačinjavati jedinstvenu skupinu koja nije nastala samo zbog tog putovanja. Prijevoznik prevozi putnike na teritorij države u kojoj ima sjedište,

4. tranzitne vožnje preko teritorija Republike Hrvatske, ako su u svezi s povremenim prijevozom,

5. prijevozi praznih autobusa, koji se koriste isključivo za zamjenu autobusa u kvaru ili oštećenog autobusa.

(6) Dozvola je potrebna za:

1. ulazak praznog autobusa u Republiku Hrvatsku radi preuzimanja skupine putnika, te za prijevoz te skupine na teritorij države u kojoj prijevoznik ima sjedište/prebivalište, ako nisu ispunjeni uvjeti iz stavka 5. točke 3. ovoga članka,

2. obavljanje ostalih povremenih prijevoza putnika.

(7) Domaći prijevoznik mora imati dozvolu za povremeni prijevoz putnika u međunarodnom cestovnom prometu, ako je međunarodni prijevoz u pojedinim državama dozvoljen samo na temelju dozvola.

(8) Dozvolu za obavljanje povremenog prijevoza putnika domaćem prijevozniku, na njegov zahtjev izdaje Ministarstvo.

Prijevoz putnika u međunarodnom cestovnom prometu naizmjeničnim vožnjama

Članak 72.

(1) Za prijevoze putnika u međunarodnom cestovnom prometu s naizmjeničnim vožnjama strani prijevoznik mora imati dozvolu. Izvornik dozvole vozač mora imati u vozilu tijekom obavljanja prijevoza.

(2) Dozvola iz stavka 1. ovoga članka ne izdaje se, ako je iz zahtjeva prijevoznika za izdavanje dozvole razvidno da su namjeravani prijevozi u suprotnosti s odredbama ovoga članka.

(3) Prijevoz putnika naizmjeničnim vožnjama je prijevoz kod kojeg se nizom polaznih i povratnih vožnji prethodno formirane skupine putnika prevoze s istoga polaznog mjesta na isto odredišno mjesto. Svaka skupina koja je obavila putovanje u polasku, vraća se u polazno mjesto kasnijom vožnjom istog prijevoznika. Polazno, odnosno odredišno mjesto je mjesto gdje vožnja započinje, odnosno završava, zajedno s okolnim mjestima unutar promjera od 50 km.

(4) Kod naizmjeničnog prijevoza ni jedan se putnik ne smije uzimati ili ostavljati tijekom puta.

(5) Prva povratna i posljednja polazna vožnja u nizu naizmjeničnih vožnji obavlja se praznim autobusom.

(6) Naizmjeničnim prijevozom smatra se prijevoz prilikom kojeg se uz suglasnost ministarstva:

– putnici vraćaju s drugom skupinom ili prijevoznikom,

– putnici usput uzimaju ili ostavljaju,

– prva polazna i posljednja povratna vožnja obavlja praznim autobusom.

Putni list

Članak 73.

(1) Prijevoznik koji obavlja povremene prijevoze, uključujući prijevoz naizmjeničnim vožnjama, mora prije početka vožnje ispuniti putni list.

(2) Za obavljanje posebnih linijskih prijevoza koji se obavljaju kao kabotaža te povremenih prijevoza na području Europske unije prijevoznici moraju koristiti putni list Zajednice, sukladno odredbama Uredbe 2121/1998.

(3) Za obavljanje povremenih prijevoza izvan područja Zajednice prijevoznici moraju koristiti putni list, sukladno Interbus ugovoru i propisima donesenim za njegovo provođenje.

(4) Knjige putnih listova za autobuse domaćeg prijevoznika izdaje Ministarstvo.

3. DOKUMENTI, MJERE I SLOBODA OBAVLJANJA PRIJEVOZA U MEĐUNARODNOM CESTOVNOM PROMETU

Ukidanje dozvole

Članak 74.

(1) Ministarstvo može ukinuti dozvolu za međunarodni linijski prijevoz ili naizmjenične vožnje, koja je bila izdana domaćem ili stranom prijevozniku, ako prijevoznik unatoč prethodnom upozorenju ne obavlja prijevoz u skladu s odredbama ovoga Zakona, odredbama drugih propisa koji su na snazi u Republici Hrvatskoj ili odredbama međunarodnih ugovora.

(2) Dozvola iz stavka 1. ovoga članka koja je bila izdana stranom prijevozniku ukida se i u slučaju kad nadležno tijelo države u kojoj je strani prijevoznik registriran, odbije izdati odgovarajuću dozvolu domaćem prijevozniku.

Sloboda obavljanja prijevoza

Članak 75.

Svaki prijevoznik koji obavlja prijevoz putnika uz naknadu, dužan je obavljati prijevoz putnika bez diskriminacije i bez obzira na nacionalnost ili sjedište/prebivalište, uz uvjet da:

– ima licenciju države u kojoj ima sjedište/prebivalište za prijevoz putnika u linijskom prijevozu, uključujući posebni linijski prijevoz i povremeni prijevoz,

– ispunjava uvjete Europske unije za obavljanje djelatnosti prijevoza putnika u unutarnjem i međunarodnom cestovnom prijevozu,

– ispunjava propisane uvjete u pogledu cestovne sigurnosti, koji se odnose na standarde za vozača i vozilo.

V. PRIJEVOZ TERETA

Vrste prijevoza tereta

Članak 76.

Prijevoz tereta u unutarnjem i međunarodnom cestovnom prometu obavlja se kao javni prijevoz i kao prijevoz za vlastite potrebe.

Javni prijevoz tereta

Članak 77.

Javni prijevoz tereta je prijevoz koji se obavlja uz naknadu, kod kojeg se relacija, cijena prijevoza i drugi prijevozni uvjeti određuju ugovorom između prijevoznika i naručitelja prijevoza.

Strane dozvole za domaćeg prijevoznika

Članak 78.

- (1) Međunarodni prijevoz tereta obavlja se na temelju dozvole za međunarodni prijevoz tereta, ukoliko međunarodnim ugovorom nije određeno da se prijevoz obavlja bez dozvole.
- (2) Ministarstvo utvrđuje i razmjenjuje potrebni broj dozvola za jednu godinu, s nadležnim tijelima drugih država.
- (3) Dozvole za prijevoz tereta u međunarodnom cestovnom prometu tereta dijele se na kritične i nekritične.
- (4) Ministarstvo svake godine u mjesecu rujnu, na temelju praćenja stanja za tekuću godinu, mora utvrditi popis kritičnih dozvola koji objavljuje na svojoj oglasnoj ploči i web stranicama Ministarstva.

Raspodjela stranih dozvola

Članak 79.

- (1) Raspodjelu stranih dozvola domaćim prijevoznicima obavlja Ministarstvo putem komora, osim kritičnih dozvola čiju raspodjelu obavlja Ministarstvo.
- (2) Osnovna mjerila za raspodjelu stranih dozvola su:
 - broj vozila registriranih za obavljanje prijevoza u međunarodnom cestovnom prometu, za koje prijevoznik posjeduje važeće izvode licencije,
 - kvaliteta voznog parka prema tehničkim zahtjevima razvrstanim u EURO 0, EURO 1, EURO 2, EURO 3, EURO 4 i EURO 5.,
 - broj zaposlenih vozača,
 - broj ispravno upotrijebljenih i važećih dozvola u određenom promatranom razdoblju,
 - visina ostvarenoga godišnjeg prometa po vozilu,
 - broj izrečenih kaznenih mjera sukladno odredbama ovog Zakona.
- (3) Postupak i način raspodjele stranih dozvola domaćim prijevoznicima, te dodatna mjerila za raspodjelu pojedinih vrsta stranih dozvola propisuje ministar.
- (4) Podaci o raspodjeli svih stranih dozvola objavljuju se svakih šest mjeseci na oglasnoj ploči i web stranicama Ministarstva.
- (5) Na raspodjelu stranih dozvola iz ovoga članka primjenjuju se pravila o dostavi upravnih akata po Zakonu o općem upravnom postupku.

(6) Odredba članka 39. ovoga Zakona primjenjuje se i prilikom raspodjele i korištenja stranih dozvola.

Obveze komora

Članak 80.

(1) Komore su dužne Ministarstvu dostavljati izvješće o raspodjeli i iskorištenosti stranih dozvola po pojedinim državama i prijevoznicima.

(2) Ministar propisuje postupak, način i rokove za izvješćivanje iz stavka 1. ovoga članka.

Naknada za strane dozvole i troškove raspodjele

Članak 81.

(1) Prijevoznik plaća naknadu za stranu dozvolu i naknadu za troškove postupka raspodjele stranih dozvola.

(2) Ministar utvrđuje visinu naknade za stranu dozvolu i visinu naknade za trošak postupka raspodjele strane dozvole.

(3) Naknada za stranu dozvolu prihod je državnog proračuna, a naknada za troškove postupka raspodjele stranih dozvola iz članka 79. stavka 1. ovoga Zakona prihod je komora.

Uvjeti za dodjelu dozvola

Članak 82.

Strane dozvole može dobiti domaći prijevoznik, ako:

- ima licenciju Zajednice,
- je pravodobno izdavatelju dozvola podnio zahtjev za dodjelu dozvola.

Korištenje stranih dozvola

Članak 83.

(1) Prijevoznik može dobivene strane dozvole koristiti samo za vozila za koja ima licenciju Zajednice.

(2) Strana dozvola se mora nalaziti u vozilu za cijelo vrijeme obavljanja međunarodnog prijevoza.

(3) Prijevoznik je dužan pravilno i točno popuniti dozvolu i ne smije mijenjati podatke unesene u dozvolu.

(4) Prijevoznik je dužan koristiti dozvolu u skladu s njezinom namjenom i ne smije je ustupiti drugom prijevozniku.

(5) Ministarstvo će oduzeti stranu dozvolu prijevozniku ako dozvolu ne koristi u skladu s njezinom namjenom, ili je ustupi drugom prijevozniku, ili prestane ispunjavati koji od uvjeta propisanih za njezino izdavanje.

Dozvole za stranog prijevoznika i prijevoznika Zajednice

Članak 84.

- (1) Strani prijevoznik može obavljati prijevoz tereta u Republiku Hrvatsku i iz Republike Hrvatske ako ima dozvolu za prijevoz tereta koju izdaje Ministarstvo, odnosno bez dozvole ako je tako određeno međunarodnim ugovorom.
- (2) Odredba stavka 1. ovoga članka važi i za prijevoznika Europske unije koji obavlja prijevoz tereta iz trećih država u Republiku Hrvatsku i obratno, osim ako međunarodnim ugovorom nije drukčije određeno.
- (3) Međunarodni prijevoz tereta stranim vozilom, koje ima priključno vozilo, obavlja se na temelju jedne dozvole.
- (4) Ako strani prijevoznik obavlja međunarodni prijevoz tereta vučnim i priključnim vozilom (skup vozila) različitih država registracije, mora imati dozvolu samo za vučno vozilo, osim ako međunarodnim ugovorom nije drukčije određeno.
- (5) Dozvola za prijevoz tereta nije prenosiva na drugog prijevoznika.
- (6) Dozvola za prijevoz tereta mora biti pravilno popunjena i nalaziti se u stranom vozilu za cijelo vrijeme trajanja vožnje na teritoriju Republike Hrvatske.
- (7) Kontrolu ispravnosti dozvole obavljaju Carinska uprava i inspekcija cestovnog prometa i cesta Ministarstva.

Posebne dozvole

Članak 85.

Inspekcija cestovnog prometa i cesta može stranom prijevozniku izdati, uz plaćanje upravne pristojbe, posebnu dozvolu za obavljanje bilateralnog ili tranzitnog prijevoza tereta, ako Republika Hrvatska nije sklopila ugovor o međunarodnom prijevozu s državom u kojoj je strano vozilo registrirano, ili s tom državom nema razmijenjene dozvole.

Prijevoz bez dozvole

Članak 86.

- (1) Dozvola za stranog prijevoznika i prijevoznika Zajednice nije potrebna:
 1. za prijevoz tereta sa zrakoplovnog pristaništa i za zrakoplovno pristanište, u slučaju havarije i druge nezgode zrakoplova ili u slučaju slijetanja zrakoplova zbog prisilne promjene pravca leta ili u slučaju otkazivanja zrakoplovnih linija,
 2. za prijevoz oštećenoga motornog i priključnog vozila,
 3. za prijevoz umrle osobe,

4. za prijevoz tereta prilikom selidbe u odgovarajućim posebnim vozilima,
5. za prijevoz poštanskih pošiljki,
6. za prijevoz izložaka namijenjenih sajmovima i izložbama,
7. za prijevoz pomoćnih sredstava i drugih potrepština za kazališne, glazbene i druge kulturne priredbe, cirkuske predstave ili za filmska, radijska i televizijska snimanja,
8. za prijevoz pčela i ribljeg mlađa,
9. za prijevoz medicinskog i drugog materijala kao pomoć u slučaju prirodnih nepogoda i rata i za prijevoz tereta u humanitarne svrhe,
10. za prazna vozila kojima se zamjenjuju vozila u kvaru, te preuzima prijevoz tereta iz vozila u kvaru,
11. za vozila tehničke pomoći za popravak vozila u kvaru (servisna remontna vozila),
12. za prijevoz tereta isključivo u reklamne svrhe ili za nastavu,
13. za vozila nosivosti do 3.500 kg ili najveće dopuštene mase do 6.000 kg.

(2) Za prijevoz iz stavka 1. ovoga članka vozač u vozilu mora imati dokument iz kojeg je razvidno da je riječ o jednom od navedenih prijevoza.

Primjena standarda o zaštiti okoliša i sigurnosti cestovnog prometa

Članak 87.

Zabranjen je ulazak u Republiku Hrvatsku stranom prijevozniku vozilom koje ne ispunjava uvjete propisane posebnim propisima u pogledu zaštite okoliša i sigurnosti u cestovnom prometu.

Izvanredni prijevoz

Članak 88.

- (1) Izvanredni prijevoz tereta u međunarodnom cestovnom prometu obavlja se na temelju ovoga Zakona i drugih propisa.
- (2) Strana vozila u prometu na cestama Republike Hrvatske moraju udovoljavati propisima Republike Hrvatske u pogledu dimenzija i ukupne mase vozila i osovinskih opterećenja.
- (3) Za obavljanje izvanrednog prijevoza u cestovnom prometu strani prijevoznik i prijevoznik Europske unije mora imati dozvolu za izvanredni prijevoz.
- (4) Strani prijevoznik i prijevoznik Zajednice koji je pribavio dozvolu za izvanredni prijevoz ne mora imati dozvolu iz članka 84. ovoga Zakona.

(5) Dozvolu iz stavka 3. ovoga članka izdaju, kao javnu ovlast, Hrvatske ceste d.o.o. na temelju zahtjeva kojeg strani prijevoznik i prijevoznik Europske unije podnosi putem pravne ili fizičke osobe registrirane za obavljanje otpremničke, odnosno agencijske djelatnosti u cestovnom prijevozu.

(6) Kontrolu izvanrednih prijevoza, odnosno kontrolu osovinskih opterećenja, ukupne mase i dimenzija vozila u prometu na cestama provode Hrvatske ceste d.o.o., uz potrebnu suradnju Ministarstva unutarnjih poslova, odnosno Inspekcije cestovnog prometa i cesta Ministarstva.

(7) Kontrolu iz stavka 6. ovoga članka na graničnim prijelazima Republike Hrvatske obavlja Carinska uprava u okviru carinskog nadzora.

(8) Ako se kontrolom iz stavka 6. ovoga članka utvrdi da se obavlja izvanredni prijevoz bez dozvole, odnosno ako se utvrdi da osovinsko opterećenje, ukupna masa i dimenzije vozila premašuju propisane veličine, troškove kontrole snosi vozač, prema posebnom propisu o javnim cestama, a vozilo se isključuje iz prometa, odnosno zabranjuje mu se ulazak ili izlazak iz Republike Hrvatske do izdavanja dozvole za izvanredni prijevoz.

(9) Za nastavak prijevoza prijevoznik mora, uz troškove kontrole platiti naknadu po posebnom propisu o javnim cestama, za obavljeni prijevoz u Republici Hrvatskoj do mjesta kontrole, odnosno do mjesta usklađenja osovinskog opterećenja, ukupne mase i dimenzija, odnosno do mjesta istovara ili izlaska iz Republike Hrvatske, kao i nadoknaditi štetu nastalu na cesti, po posebnom propisu, ukoliko se ona utvrdi.

Korištenje unajmljenih vozila bez vozača za cestovni prijevoz tereta

Članak 89.

(1) Na teritoriju Republike Hrvatske dozvoljeno je korištenje vozila koja su unajmili prijevoznici koji imaju poslovni nastan u drugoj državi članici, radi obavljanja prijevoza između država članica, pod uvjetom da:

- je vozilo registrirano u skladu s propisima druge države članice,
- se ugovor odnosi samo na najam vozila bez vozača,
- vozilo u najmu koristi samo najmoprimac za vrijeme trajanja ugovora o najmu,
- unajmljenim vozilom upravlja samo vozač zaposlen kod najmoprimca ili najmoprimac osobno.

(2) Ispunjavanje uvjeta iz stavka 1. ovoga članka dokazuje se sljedećim dokumentima:

- ugovorom o najmu ili ovjerovljenom kopijom ugovora u kojem su između ostalih navedeni podaci o najmodavcu i najmoprimcu, datum, trajanje ugovora te podaci o vozilu,
- u slučaju kada vozač nije najmoprimac, u vozilu se mora nalaziti ugovor o radu ili ovjerovljena kopija ugovora u kojem su navedeni podaci o najmoprimcu i vozaču, datum, rok trajanja ugovora o radnom odnosu ili posljednji obračunski platni listić.

(3) Dokazi o ispunjavanju uvjeta iz stavka 2. ovoga članka moraju se nalaziti u vozilu.

(4) Dokumenti iz stavka 2. ovoga članka mogu se zamijeniti odgovarajućim dokumentom koji izdaje nadležno tijelo države članice.

(5) Odredba ovoga članka ne primjenjuje se na prijevoz za vlastite potrebe.

VI. PRIJEVOZ ZA VLASTITE POTREBE

Obavljanje prijevoza za vlastite potrebe

Članak 90.

- (1) Vozila koja se koriste za prijevoz za vlastite potrebe moraju biti u vlasništvu pravne ili fizičke osobe ili moraju biti uzeta u zakup na temelju ugovora o zakupu ili leasingu.
- (2) Vozilom kojim se obavlja prijevoz osoba za vlastite potrebe mora upravljati osoba zaposlena kod pravne ili fizičke osobe ili sama fizička osoba.
- (3) Vozila kojima se obavljaju prijevozi za vlastite potrebe moraju biti označena i opremljena sukladno propisu iz članka 13. ovoga Zakona.

Prijevoz osoba za vlastite potrebe

Članak 91.

- (1) Pravne ili fizičke osobe koje obavljaju međunarodni prijevoz osoba za vlastite potrebe vozilima koja imaju više od devet sjedala, uključujući sjedalo za vozača, prije početka obavljanja prijevoza dužne su pribaviti potvrdu o prijavi prijevoza za vlastite potrebe koju, na pisani zahtjev pravne ili fizičke osobe koja obavlja prijevoz za vlastite potrebe, izdaje izdavatelj licencije, sukladno odredbama Uredbe br. 2121/98/EZ i Uredbe (EZ-a) br. 1073/2009. Izdavatelj licencije izdat će potvrdu o prijavi prijevoza za vlastite potrebe samo ako podnositelj zahtjeva za izdavanje potvrde izjavi da će obavljati samo prijevoze za vlastite potrebe. Potvrda se izdaje za svako vozilo kojim će se obavljati prijevoz za vlastite potrebe. Osoba koja obavlja prijevoz za vlastite potrebe potpisom i žigom na potvrdi potvrđuje da će obavljati prijevoz za vlastite potrebe.
- (2) Na postupak izdavanja, oduzimanja, promjene i prestanka važenja potvrde o prijavi prijevoza za vlastite potrebe na odgovarajući se način primjenjuju odredbe ovoga Zakona koje se odnose na postupak izdavanja, oduzimanja, promjene i prestanka važenja licencije.
- (3) Pravna ili fizička osoba koja obavlja prijevoz osoba za vlastite potrebe u unutarnjem cestovnom prometu ne mora pribaviti potvrdu o prijavi prijevoza za vlastite potrebe, ali mora u vozilu imati dokaz da obavlja prijevoz za vlastite potrebe.

Prijevoz tereta za vlastite potrebe

Članak 92.

- (1) Prijevozom tereta za vlastite potrebe smatra se prijevoz koji obavljaju pravne ili fizičke osobe bez naknade, ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:

- teret koji se prevozi mora biti u vlasništvu pravne ili fizičke osobe ili prodan, kupljen, dat ili uzet u najam, proizveden, dopunjen ili popravljen od pravne ili fizičke osobe koja obavlja prijevoz za vlastite potrebe,
- svrha puta mora biti prijevoz tereta do ili od pravne ili fizičke osobe koja obavlja prijevoz za vlastite potrebe, te njegovo premještanje unutar ili izvan sjedišta pravne ili prebivališta fizičke osobe koja obavlja prijevoz za vlastite potrebe,
- vozilima kojima se obavlja takav prijevoz moraju upravljati vozači zaposleni kod pravne ili fizičke osobe ili sama fizička osoba,
- vozila moraju biti u vlasništvu, zakupu ili leasingu.

(2) Pravna ili fizička osoba koja obavlja prijevoz iz stavka 1. ovoga članka mora u vozilu imati dokaz da obavlja prijevoz za vlastite potrebe (primjerice, račun, otpremnicu, teretni list i sl.).

VII. KABOTAŽA

Kabotaža za stranog prijevoznika

Članak 93.

(1) Strani prijevoznik ne može obavljati unutarnji prijevoz (kabotaža) na teritoriju Republike Hrvatske, osim ako je to predviđeno međunarodnim ugovorom ili ako za to ima posebnu dozvolu koju izdaje Ministarstvo.

(2) Iznimno od odredbe stavka 1. ovoga članka, strani prijevoznik može obavljati unutarnji prijevoz kružnu vožnju grupe putnika koju je dovezao iz države u kojoj je vozilo registrirano.

Kabotaža u prijevozu putnika za prijevoznike Europske unije

Članak 94.

Prijevoznik Europske unije može obavljati kabotažu na području Republike Hrvatske u skladu s Uredbom (EZ-a) br. 1073/2009.

Kabotaža u prijevozu tereta za prijevoznika Europske unije

Članak 95.

Prijevoznik Europske unije može, na načelu uzajamnosti, obavljati kabotažu na području Republike Hrvatske u skladu s Uredbom (EZ-a) br. 1072/2009.

Mjere u slučaju krize na tržištu

Članak 96.

(1) U slučaju krize ili ozbiljnih poremećaja na tržištu prijevoza tereta u Republici Hrvatskoj zbog obavljanja prijevoza između država članica i kabotaže, Vlada Republike Hrvatske može uputiti prijedlog Komisiji pri Europskoj zajednici za usvajanje mjera za zaštitu domaćih prijevoznika, te dostaviti informacije o mjerama koja namjerava poduzeti radi zaštite domaćih prijevoznika.

(2) Mjere koje donosi Vlada Republike Hrvatske radi zaštite domaćih prijevoznika mogu trajati najviše šest mjeseci s mogućnošću jednokratnog produljenja.

(3) Kriza, odnosno ozbiljni poremećaji iz stavka 1. ovoga članka znači pojavljivanje problema specifičnih za tržište prijevoznih usluga, koji uzrokuju ozbiljan i potencijalno trajan višak ponude nad potražnjom, što podrazumijeva ozbiljniju prijetnju financijskoj stabilnosti i opstanku značajnog broja prijevoznika, uz uvjet da kratkoročne i dugoročne prognoze ne pokazuju mogućnost značajnijeg i trajnog poboljšanja.

(4) Vlada Republike Hrvatske će u slučaju stanja iz stavka 1. ovoga članka osnovati Krizni odbor sastavljen od predstavnika Ministarstva, ministarstva nadležnog za rad i gospodarstvo i

predstavnik prijevoznika. Krizni odbor kojemu je na čelu predstavnik Ministarstva predlaže Vladi Republike Hrvatske mjere za rješavanje krize na tržištu prijevoznih usluga.

(5) Krizni odbor surađuje s odgovarajući tijelima drugih država članica.

VIII. AGENCIJSKA DJELATNOST U CESTOVNOM PROMETU

Članak 97.

(1) Agencijska djelatnost u cestovnom prometu, u smislu ovoga Zakona, su poslovi posredovanja kod zapošljavanja prijevoznih kapaciteta prijevoznika, u ime i za račun prijevoznika.

(2) Agencijsku djelatnost u cestovnom prijevozu može obavljati pravna i fizička osoba koja je registrirana za obavljanje agencijske djelatnosti u cestovnom prijevozu i ima licenciju za tu djelatnost (u daljnjem tekstu: posrednik u cestovnom prijevozu).

(3) Ured državne uprave u županiji, odnosno upravno tijelo Grada Zagreba nadležno za poslove prometa, izdat će licenciju za početak obavljanja agencijske djelatnosti u cestovnom prometu osobi koja, uz uvjete iz članka 15. stavka 1. točke 1. i 3. ovoga Zakona, ima:

– poslovni prostor s istaknutom tvrtkom na ulazu, koji je primjeren za poslovanje, potpuno odvojen od stambenog prostora i omogućava povjerljive razgovore sa strankama,

– sklopljen ugovor o osiguranju od odgovornosti za štetu iz stavka 4. ovoga članka.

(4) Posrednik u cestovnom prijevozu je dužan kod osiguravatelja u Republici Hrvatskoj ili kod osiguravatelja u državi članici Europske unije osigurati i obnavljati osiguranje od odgovornosti za štetu koju bi obavljanjem agencijske djelatnosti mogao prouzročiti prijevozniku, naručitelju prijevoza ili trećoj osobi.

(5) Najniža osigurana svota za štetu iz stavka 4. ovoga članka ne može biti manja od 150.000,00 kuna po jednom štetnom događaju, odnosno 350.000,00 kuna za sve odštetne zahtjeve u jednoj osiguravateljskoj godini.

(6) Posrednik u cestovnom prijevozu u obavljanju agencijske djelatnosti mora postupati s povećanom pažnjom, sukladno pravilima struke i običajima (pažnja dobrog stručnjaka).

(7) Izdavatelj licencije rješenjem će oduzeti licenciju posredniku u cestovnom prijevozu ako agencijsku djelatnost obavlja suprotno propisima i pravilima struke ili poslovnim običajima, ili ako prestane ispunjavati neki od uvjeta propisanih za izdavanje licencije, ili ako se utvrdi da je licencija izdana na temelju netočnih podataka.

(8) Izdavatelj licencije vodi evidenciju o izdanim licencijama za obavljanje agencijske djelatnosti u cestovnom prijevozu.

(9) Ministarstvo vodi jedinstvenu evidenciju posrednika u cestovnom prijevozu.

(10) Ministar donosi propis o sadržaju, ustroju i načinu vođenja evidencije posrednika u cestovnom prijevozu.

(11) Odredbe ovoga Zakona o postupku i načinu izdavanja i oduzimanja licencije za obavljanje djelatnosti javnoga cestovnog prijevoza na odgovarajući način se primjenjuju i na izdavanje i oduzimanje licencije za obavljanje agencijske djelatnosti.

(12) Na prava i obveze posrednika u cestovnom prijevozu koje nastanu u obavljanju agencijske djelatnosti na odgovarajući način se primjenjuju odredbe Zakona o obveznim odnosima.

IX. AUTOBUSNI I TERETNI KOLODVORI

Usluge i opremljenost

Članak 98.

- (1) Na autobusnim kolodvorima obavlja se prihvata i otpremanje autobusa i putnika, preuzimanje i pohranjivanje prtljage, pružanje informacija o prijevozima i druge usluge povezane s prijevozom putnika.
- (2) Na autobusnim kolodvorima obavlja se i prodaja vozničkih karata i rezervacije ako postoji ugovor o prodaji karata između autobusnog kolodvora i prijevoznika.
- (3) Autobusni kolodvori obavljaju prihvata i otpremanje svih autobusa u javnom linijskom prijevozu putnika prema izdanim dozvolama.
- (4) Autobusni kolodvori obavljaju prihvata i otpremanje autobusa u posebnom linijskom, povremenom i naizmjeničnom prijevozu putnika u skladu s raspoloživim brojem perona.
- (5) Peroni za prihvat autobusa moraju biti na odgovarajući način opremljeni i označeni tako da je zajamčena sigurnost putnika i drugih osoba, koje se zadržavaju na području autobusnog kolodvora, neometani dolazak i odlazak autobusa, te obavljanje poslova iz stavka 1. ovoga članka.

Obavljanje djelatnosti

Članak 99.

- (1) Djelatnost pružanja kolodvorskih usluga može obavljati pravna ili fizička osoba koja je registrirana za obavljanje te djelatnosti i ima u vlasništvu ili zakupu objekt autobusnog kolodvora, te koja ima licenciju za obavljanje te djelatnosti.
- (2) Licenciju iz stavka 1. ovoga članka, izdaje ured državne uprave nadležan za poslove prometa, odnosno, upravno tijelo Grada Zagreba, nadležno za poslove prometa.
- (3) Uvjeti za dobivanje licencije iz stavka 2. ovoga članka su:
 - dobar ugled u smislu članka 16. ovoga Zakona,
 - zaposlena osoba odgovorna za vođenje poslova kolodvora s položenim ispitom o stručnoj osposobljenosti, sukladno članku 20. ovoga Zakona
 - najmanje dva natkrivena perona,
 - najmanje jedno autotaksi stajalište,
 - osvijetljene i zagrijane prostorije za boravak putnika,
 - prostor za pohranu prtljage,
 - sanitarne prostorije,

- prometni ured,
- mjesto za prodaju voznih karata,
- istaknuti izvodi iz voznih redova,
- javna telefonska govornica
- prostor prilagođen za pristup invalidnim osobama.

(4) Prihvat i otprema putnika obavlja se na autobusnim kolodvorima i autobusnim stajalištima koji su u tu svrhu izgrađeni i označeni, a predviđeni su u voznom redu prijevoznika koji obavlja javni linijski prijevoz.

(5) Usluge autobusnog kolodvora moraju biti dostupne svim korisnicima pod jednakim uvjetima i bez diskriminacije, u skladu s utvrđenom kategorijom.

(6) Ministar propisom utvrđuje mjerila za kategorizaciju autobusnih kolodvora.

(7) Rješenje o kategoriji donosi nadležni ured državne uprave, odnosno tijelo nadležno za poslove prometa Grada Zagreba.

(8) Autobusni kolodvor donosi cjenik kolodvorskih usluga u skladu s utvrđenom kategorijom autobusnog kolodvora, kojeg se dužan pridržavati.

(9) Cjenike usklađuje i ovjerava Hrvatska gospodarska komora.

Obveza korištenja autobusnog kolodvora

Članak 100.

U mjestu u kojem postoji autobusni kolodvor, prijevoznik koji obavlja javni linijski prijevoz dužan je koristiti se tim autobusnim kolodvorom.

Radno vrijeme autobusnih kolodvora

Članak 101.

Radno vrijeme autobusnog kolodvora mora biti u skladu s utvrđenom kategorijom.

Obveze autobusnih kolodvora

Članak 102.

(1) Autobusni kolodvor dužan je voditi očevidnik o dolascima i polascima autobusa.

(2) Autobusni kolodvor dužan je izvješćivati do 5. u mjesecu za protekli mjesec nadležnog izdavatelja dozvole, o neobavljanju prijevoza na odobrenoj liniji.

(3) Vozač autobusa dužan je prijaviti autobusnom kolodvoru vrijeme svakog dolaska i polaska autobusa.

(4) Ministar propisuje sadržaj i način vođenja očevidnika stavka 1. ovoga članka.

Usluge i opremljenost teretnih kolodvora za teretna vozila

Članak 103.

(1) Djelatnost pružanja kolodvorskih usluga u teretnom prometu može obavljati pravna ili fizička osoba, koja je registrirana za obavljanje te djelatnosti i ima u vlasništvu ili zakupu objekt teretnog kolodvora, te koja ima licenciju za obavljanje te djelatnosti.

(2) Licenciju iz stavka 1. ovoga članka, izdaje ured državne uprave nadležan za poslove prometa, odnosno, upravno tijelo Grada Zagreba nadležno za poslove prometa.

(3) Uvjeti za dobivanje licencije iz stavka 2. ovoga članka su:

- dobar ugled u smislu članka 16. ovoga Zakona,
- zaposlena osoba odgovorna za vođenje poslova kolodvora s položenim ispitom o stručnoj osposobljenosti, sukladno članku 20. ovoga Zakona,
- odgovarajuća površina za parkiranje vozila, u skladu s posebnim propisom,
- prostor i mehanizacija za pretovar tereta,
- prostor za skladištenje tereta,
- povezanost s najmanje još jednim vidom prometa,
- prostor za carinske, otpremničke i agencijske poslove,
- javna telefonska govornica.

(4) Teretni kolodvor obavlja prihvat i otpremanje, parkiranje i osiguranje teretnih vozila.

(5) Teretni kolodvor mora biti opremljen i osposobljen za prihvat, otpremu i carinjenje svih vrsta tereta.

Obveza objave uvjeta poslovanja

Članak 104.

(1) Usluge autobusnih kolodvora, teretnih kolodvora, odnosno parkirališta za teretna vozila ili za autobuse pod istim su uvjetima dostupni svim korisnicima.

(2) Radno vrijeme, cjenik za obavljanje usluga, opći uvjeti obavljanja kolodvorske djelatnosti, kao i parkirališta za teretna vozila ili za autobuse moraju biti objavljeni na vidnom mjestu.

X. NADLEŽNOST MINISTARSTVA I OVLASTI INSPEKCIJSKIH I DRUGIH NADZORNIH
TIJELA

Nadležnost Ministarstva

Članak 105.

(1) U provedbi propisa iz članka 2. ovoga Zakona i odredaba ovoga Zakona Ministarstvo:

- obavlja poslove nacionalne kontaktne točke i razmjenjuje podatke s drugim državama članicama (članak 18. Uredbe (EZ-a) br. 1071/2009.),
- obavlja poslove iz članka 10. Uredbe (EZ-a) br. 1071/2009.,
- utvrđuje stanje na tržištu prijevoznih usluga i izrađuje razvojne planove u tome području,
- izdaje licencije Zajednice i kopije licencija Zajednice, sukladno članku 4. Uredbe (EZ-a) br. 1072/2009. i članku 4. Uredbe (EZ-a) br. 1073/2009.,
- oduzima licencije Zajednice sukladno članku 21. Uredbe (EZ-a) br. 1073/2009.,
- razmjenjuje s drugim državama dozvole za obavljanje prijevoza tereta, izdaje dozvole za strane prijevoznike i odobrenja za obavljanje kabotaže,
- izdaje i oduzima dozvole i druge upravne odluke nadležnih tijela država članica, sukladno Uredbi (EZ-a) br. 1072/2009., Uredbi (EZ-a) br. 1073/2009. i drugim propisima Europske unije,
- izdaje potvrde za vozače, sukladno članku 5. Uredbe (EZ-a) br. 1072/2009.,
- izdaje knjige putnih listova za prijevoz putnika u međunarodnom cestovnom prometu,
- obavlja poslove iz članka 6. i 7. Uredbe (EZ-a) br. 1072/2009.,
- poduzima mjere iz članka 12. i 13. Uredbe (EZ-a) br. 1072/2009. i članka 22. i 23. Uredbe (EZ-a) br. 1073/2009.,
- izdaje potvrde o prijavi međunarodnog prijevoza osoba za vlastite potrebe
- sastavlja izvješća o aktivnostima nadležnih tijela i radi dostave Komisiji, sukladno članku 26. Uredbe (EZ-a) br. 1071/2009., članku 17. Uredbe (EZ-a) br. 1072/2009. I članku 28. Uredbe (EZ-a) br. 1073/2009.

(2) Ministarstvo vodi registar prijevoznika i evidencije:

- izdanih licencija, licencija Zajednice i njihovih kopija,
- vozila za koja su izdane licencije,
- početnoj i periodičkoj izobrazbi vozača,
- izdanih potvrda o međunarodnom prijevozu osoba za vlastite potrebe,
- izdanih stranih dozvola za međunarodni prijevoz tereta,
- izdanih potvrda za vozače - državljanke trećih država,
- izdanih dozvola za obavljanje međunarodnog linijskog prijevoza putnika,
- izdanih dozvola za obavljanje međužupanijskog prijevoza putnika,

- dostavljenih ugovora o obavljanju posebnog linijskog prijevoza u međunarodnom cestovnom prometu,
- dostavljenih ugovora o obavljanju posebnog međužupanijskog linijskog prijevoza putnika,
- izdanih dozvola za povremeni i naizmjenični prijevoz u međunarodnom cestovnom prometu.

(3) Ministarstvo obavlja upravni nadzor nad provedbom ovoga Zakona i na temelju njega donesenih propisa.

Inspekcijski nadzor

Članak 106.

(1) Inspekcijske poslove obavlja Inspekcija cestovnog prometa i cesta Ministarstva, sukladno posebnom Zakonu.

(2) Inspekcijski nadzor nad primjenom odredbi ovoga Zakona koje se odnose na licenciju za početak obavljanja djelatnosti iz članka 14. ovoga Zakona te nad odredbama članka 55., 56., 58. i 99. ovoga Zakona, osim Inspekcije cestovnog prometa i cesta obavlja i Državni inspektorat.

(3) Inspekcija cestovnog prometa u obavljanju inspekcijskog nadzora prijevoza može koristiti posebno označena službena vozila s posebnom svjetlosnom i tehničkom opremom, kojom se naređuju propisani znakovi na koji su se vozači koji obavljaju prijevoz sukladno odredbama ovoga Zakona dužni zaustaviti na mjestu koje odredi inspektor.

(4) Vrstu svjetla i znakova te način i postupak iskazivanja posebnih znakova putem svjetlosne i tehničke opreme propisuje ministar uz suglasnost ministra nadležnog za unutarnje poslove.

(5) Inspektori Državnog inspektorata u obavljanju inspekcijskog nadzora iz stavka 2. ovoga članka imaju ovlasti inspektora cestovnog prometa i cesta, sukladno posebnom zakonu.

Nadležnosti carinskih tijela

Članak 107.

(1) Carinska uprava na graničnom prijelazu, odnosno na drugom mjestu gdje se obavlja carinski nadzor, provjerava da li domaći i strani prijevoznik ima dozvolu i druge isprave, propisane ovim Zakonom, drugim propisima i međunarodnim ugovorima te da li prijevoznik obavlja prijevoz u skladu s tim ispravama.

(2) Ako Carinska uprava utvrdi da strani prijevoznik nema u vozilu propisanu dozvolu te potrebne ostale isprave ili ih ne koristi na propisan način, zabranit će ulazak vozila u Republiku Hrvatsku, odnosno izlazak iz nje, te o tome izvijestiti Ministarstvo.

(3) Ako Carinska uprava utvrdi da domaći prijevoznik nema u vozilu propisanu dozvolu i ostale potrebne isprave ili ih ne koristi na propisan način, zabranit će izlazak vozila iz Republike Hrvatske i o tome izvijestiti Ministarstvo.

(4) Ako Carinska uprava utvrdi da pravna ili fizička osoba obavlja javni prijevoz bez licencije iz članka 7. ovoga Zakona, naredit će iskrcavanje tereta u najbližem carinskom skladištu, o trošku te

pravne ili fizičke osobe, odnosno zabraniti izlazak autobusa iz Republike Hrvatske i o tome izvijestiti Ministarstvo.

(5) Carinska uprava iz stavka 1. ovoga članka privremeno će oduzeti stranom prijevozniku dozvolu za prijevoz, izdanu na temelju ovoga Zakona ili međunarodnog ugovora, ako posumnja u njezinu ispravnost, odnosno ako se prijevoznik ne pridržava uvjeta iz dozvole.

(6) Privremeno oduzeta dozvola sa zapisnikom o njezinom privremenom oduzimanju dostavlja se Ministarstvu u roku od 24 sata, a zbog donošenja konačne odluke.

XI. PREKRŠAJNE ODREDBE

Članak 108.

(1) Novčanom kaznom od 20.000,00 do 100.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj prijevoznik – pravna osoba, odnosno druga pravna osoba, ako:

1. ako izda SSO o početnim kvalifikacijama osobi koja nije položila ispit o stručnoj osposobljenosti (članak 7. stavak 2. i 3.) ili ako izda SSO o periodičkoj izobrazbi osobi koja nije prošla periodičku izobrazbu (članak 9. stavak 2.),

2. obavlja djelatnost bez licencije (članak 14. stavak 1., članak 97. stavak 1., članak 99. stavak 1., članak 103. stavak 1. Zakona), odnosno bez licencije Zajednice (članak 4. Uredbe (EZ) br. 1072 i članak 4. Uredbe (EZ) br. 1073),

3. obavlja linijski prijevoz bez dozvole, (članak 34. stavak 1.), odnosno bez sklopljenog ugovora o koncesiji (članak 35.),

4. obavlja prijevoz suprotno odredbi članka 84.,

5. obavlja kabotažu na teritoriju Republike Hrvatske (članak 93. stavak 1. Zakona), odnosno obavlja kabotažu suprotno odredbama članaka 8. i 9. Uredbe (EZ) br. 1072/2009.

(2) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se i prijevoznik – fizička osoba, ili druga fizička osoba novčanom kaznom u iznosu od 15.000,00 do 20.000,00 kuna.

(3) Za istovjetne prekršaje iz stavka 1. ovoga članka, učinjene po treći puta, domaćem prijevozniku i drugoj pravnoj i fizičkoj osobi koja obavlja djelatnost iz ovoga Zakona, pored novčane kazne, izreći će se i zaštitna mjera zabrane obavljanja te djelatnosti u trajanju od šest do dvanaest mjeseci.

(4) Za prekršaje iz stavka 1. točke 1., 2., 3., 4. i 5. ovoga članka kaznit će se i upravitelj prijevoza prijevoznika – pravne osobe, odnosno druge pravne osobe ili vozač stranog vozila, novčanom kaznom od 15.000,00 do 20.000,00 kuna.

(5) U slučaju počinjenja prekršaja iz stavka 1. točke 2., 3. i 4. ovoga članka, stranom prijevozniku i prijevozniku Europske unije može se privremeno oduzeti vozilo kojim je počinjen prekršaj, do okončanja prekršajnog postupka, ili do polaganja odgovarajuće jamčevine. Privremeno oduzeto vozilo na trošak prekršitelja pohranjuje se na odgovarajuće osiguranom mjestu.

(6) U slučaju počinjenja prekršaja iz stavka 1. točke 1. i stavka 2. ovoga članka, prijevozniku-pravnoj osobi, prijevozniku-fizičkoj osobi ili drugoj fizičkoj osobi može se izreći zaštitna mjera

oduzimanja vozila kojim je počinjen prekršaj. Privremeno oduzeto vozilo na trošak prekršitelja pohranjuje se na odgovarajuće osiguranom mjestu.

Članak 109.

(1) Novčanom kaznom od 15.000,00 do 70.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj prijevoznik – pravna osoba, odnosno druga pravna osoba, ako:

1. povjeri upravljanje motornim vozilom vozaču suprotno odredbi članka 5. ovoga Zakona,
2. se u vozilu ne nalaze dokumenti iz članka 26. stavka 1. i 2. ovoga Zakona,
3. obavlja javni prijevoz putnika suprotno odredbi članka 34. stavka 3. ovoga Zakona,
4. obavlja javni linijski prijevoz suprotno odredbi članka 41. ovoga Zakona,
5. obavlja posebni linijski prijevoz suprotno odredbi članka 53. ovoga Zakona,
6. obavlja povremeni prijevoz putnika suprotno odredbi članka 54. ovoga Zakona,
7. nema dozvolu iz članka 53. stavka 1. ovoga Zakona,
8. nema dozvolu iz članka 66. ovoga Zakona,
9. ne obavlja prijevoz u skladu s člankom 70. ovoga Zakona,
10. obavlja prijevoz suprotno odredbi članka 71. stavka 2. ovoga Zakona,
11. nema dozvolu iz članka 72. stavka 1. ovoga Zakona,
12. nema putni list iz članka 73. ovoga Zakona,
13. nema dozvolu iz članka 88. stavka 3. ovoga Zakona.

(2) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka uz novčanu kaznu izriče se i zaštitna mjera oduzimanja imovinske koristi ostvarene prekršajem.

(3) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se i prijevoznik-fizička osoba, novčanom kaznom u iznosu od 5.000,00 do 7.000,00 kuna.

(4) Za istovjetne prekršaje iz stavka 1. ovoga članka, počinjene po drugi put, domaćem prijevozniku i drugoj pravnoj i fizičkoj osobi koja obavlja djelatnost iz ovoga Zakona, pored novčane kazne, izreći će se i zaštitna mjera zabrane obavljanja djelatnosti u trajanju od šest do dvanaest mjeseci.

(5) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se i upravitelj prijevoza prijevoznika – pravne osobe, odnosno druge pravne osobe ili vozač stranog motornog vozila, novčanom kaznom od 5.000,00 do 10.000,00 kuna.

(6) U slučaju počinjenja prekršaja iz stavka 1. točke 13. ovoga članka, stranom prijevozniku i prijevozniku Europske unije može se privremeno oduzeti vozilo kojim je počinjen prekršaj, do okončanja prekršajnog postupka ili do polaganja odgovarajuće jamčevine. Privremeno oduzeto vozilo na trošak prekršitelja pohranjuje se na odgovarajuće osiguranom mjestu.

Članak 110.

(1) Novčanom kaznom od 10.000,00 do 50.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj prijevoznik – pravna osoba, autobusni i teretni kolodvor, odnosno druga pravna osoba, ako:

1. dopusti da njegovim vozilom upravlja vozač koji ne ispunjava uvjete iz članka 8. ovoga Zakona,
2. obavlja podvozarstvo suprotno odredbi članka 51. ovoga Zakona,
3. obavlja autotaksi prijevoz suprotno odredbama članka 55., 56., 57. i 58. ovoga Zakona,
4. ne obavlja prijevoz u skladu s odredbom članka 65. ovoga Zakona,
5. obavlja prijevoz suprotno odredbi članka 67. ovoga Zakona,
6. ako peroni za prihvat autobusa nisu opremljeni označeni sukladno odredbi članka 98. stavka 5. ovoga Zakona,
7. obavlja prihvat i otpremanje autobusa suprotno odredbi članka 99. stavka 4. ovoga Zakona,
8. ako pruža usluge suprotno odredbi članka 99. stavka 5. ovoga Zakona,
9. se ne pridržava i ne ovjeri cjenik pružanja kolodvorskih usluga (članak 99. stavak 8.),
11. ne koristi autobusni kolodvor (članak 100.).

(2) Za prekršaje iz stavka 1. točke 3., 4., 10. i 11. ovoga članka uz novčanu kaznu izriče se i zaštitna mjera oduzimanja imovinske koristi postignute prekršajem.

(3) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se i prijevoznik – fizička osoba, novčanom kaznom u iznosu od 5.000,00 do 7.000,00 kuna.

(4) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se i upravitelj prijevoza prijevoznika – pravne osobe, autobusnog i teretnog kolodvora, odnosno druge pravne osobe ili vozač stranoga motornog vozila novčanom kaznom od 5.000,00 do 10.000,00 kuna.

Članak 111.

(1) Novčanom kaznom od 5.000,00 do 25.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj prijevoznik – pravna osoba, odnosno druga pravna osoba, ako:

1. koristi vozilo koje ne ispunjava posebne uvjete (članak 13. stavak 1.),
2. u vozilu nema putni list u skladu s odredbom članka 26. stavka 1. i članka 73. ovoga Zakona,
3. u vozilu nema teretnog lista (članak 26. stavak 1. i 2.),
4. prijevoznik ne vrati izdavatelju licencije licenciju zajedno s kopijama licencije, u roku od osam dana od dana primitka rješenja o trajnom oduzimanju licencije (članak 28. stavak 2.),
5. obavlja javni linijski prijevoz suprotno odredbi članka 33. stavka 2. i članka 65. ovoga Zakona,
6. ne objavi vozni red skladu s odredbom članka 33. stavka 4. ovoga Zakona,

7. ne započne s prijevozom u roku od 30 dana od dana izdavanja dozvole na odobrenoj liniji, u skladu s odredbom članka 41. podstavka 1. ovoga Zakona,
8. ne izvijesti autobusni kolodvor o nemogućnosti održavanja određenog polaska na liniji, o zakašnjenju ili o privremenom prekidu i trajnoj obustavi (članak 45. stavak 1., članak 46. stavak 2. i članak 47. stavak 3.),
9. obavlja prijevoz za vlastite potrebe suprotno odredbi članka 90., 91. i 92. ovoga Zakona,
10. nije uskladio radno vrijeme sukladno odredbi članka 103. ovoga Zakona,
11. ne vodi očevidnik o dolascima i polascima autobusa te ne izvijesti nadležno tijelo o neobavljanju linijskog prijevoza (članak 104.),
12. obavlja usluge suprotno odredbi članka 106. ovoga Zakona,
13. ako domaći prijevoznik ne vrati licenciju ili izvod licencije izdavatelju skladno odredbi članka 27. stavka 3. ovoga Zakona,
14. ako obavlja prijevoz s unajmljenim vozilima bez vozača za cestovni prijevoz tereta u suprotnosti s odredbom članka 89. ovoga Zakona,
15. ako se u vozilu ne nalazi dokaz o ispunjavanju uvjeta iz članka 89. stavka 3. ovoga Zakona,
16. ako u vozilu nema potvrde za vozače ili ako potvrdu ne vrati izdavatelju, sukladno odredbi članka 5. Uredbe (EZ-a) br. 1071.

(2) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se i upravitelj prijevoza prijevoznika-pravne osobe, odnosno druge pravne osobe ili vozač stranog vozila, novčanom kaznom od 5.000,00 do 10.000,00 kuna.

(3) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se i prijevoznik – fizička osoba, novčanom kaznom u iznosu od 5.000,00 do 7.000,00 kuna.

(4) Novčanom kaznom u iznosu od 5.000,00 kuna kaznit će se vozač ako ne postupi sukladno odredbi članka 23. stavka 2. ovoga Zakona.

Članak 112.

(1) Novčanom kaznom u iznosu od 2.000,00 do 10.000,00 kuna kaznit će se prijevoznik – fizička osoba, odnosno fizička osoba ako:

1. obavlja poslove vozača suprotno odredbi članka 5. ovoga Zakona,
2. obavlja prijevoz suprotno odredbi članka 14. stavka 1. ovoga Zakona,
3. obavlja prijevoz suprotno odredbama članka 53. ovoga Zakona,
4. ne prijavi autobusnom kolodvoru vrijeme dolaska i polaska autobusa (članak 102. stavak 3.).

(2) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se i vozač motornog vozila od 300,00 do 1.000,00 kuna.

(3) Za prekršaje iz stavka 1. točke 1. i 2. ovoga članka izriče se uz novčanu kaznu i zaštitna mjera oduzimanja imovinske koristi postignute prekršajem.

XII. PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 113.

- (1) Propisi na temelju ovlaštenja iz ovoga Zakona donijet će se u roku od jedne godine od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.
- (2) Do stupanja na snagu propisa iz stavka 1. ovoga članka, primjenjuju se propisi koji su doneseni na temelju Zakona o prijevozu u cestovnom prometu (»Narodne novine«, broj: 178/04, 48/05, 111/06, 63/08, 124/09, 91/10 i 112/10), ako nisu u suprotnosti s odredbama ovoga Zakona.

Članak 114.

- (1) Licencije za obavljanje prijevoza putnika i tereta u međunarodnom cestovnom prometu, izdane prema odredbama Zakona o prijevozu u cestovnom prometu (»Narodne novine«, broj: 178/04, 48/05, 111/06, 63/08, 124/09, 91/10 i 112/10) prestaju važiti danom stupanja na snagu ovoga Zakona.
- (2) Licencije za obavljanje prijevoza putnika i tereta u unutarnjem cestovnom prometu, licencije za obavljanje djelatnosti pružanja kolodvorskih usluga, licencije za obavljanje agencijske djelatnosti u cestovnom prometu te dozvole za obavljanje prijevoza putnika i tereta u međunarodnom i unutarnjem cestovnom prometu, izdane prema odredbama Zakona o prijevozu u cestovnom prometu (»Narodne novine«, broj: 178/04, 48/05, 111/06, 63/08, 124/09, 91/10 i 112/10) ostaju na snazi do isteka roka njihova važenja.
- (3) Uvjerenja o stručnoj osposobljenosti, izdana cestovnim prijevoznicima prije 1. listopada 1999. kao dokaz stručne osposobljenosti, u skladu s propisima koji su bili važeći u Europskoj uniji do tog datuma, smatraju se jednako važećim uvjerenjima koja se izdaju u skladu s ovim Zakonom.
- (4) Uvjerenja o stručnoj osposobljenosti, izdana u Republici Hrvatskoj do dana stupanja na snagu ovoga Zakona, smatraju se jednako važećim uvjerenjima koja se izdaju u skladu s ovim Zakonom.

Članak 115.

Osobe koje su do dana stupanja na snagu Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o prijevozu u cestovnom prometu (»Narodne novine«, broj: 91/10) imale najmanje pet godina radnog iskustva u obavljanju autotaksi prijevoza, oslobođene su obveze polaganja ispita o stručnoj osposobljenosti za obavljanje djelatnosti autotaksi prijevoza.

Članak 116.

Postupci vezani uz obavljanje djelatnosti prijevoza putnika i tereta u unutarnjem i međunarodnom cestovnom prometu, agencijske djelatnosti u cestovnom prijevozu, pružanja kolodvorskih usluga te obavljanja prijevoza za vlastite potrebe, koji su započeti, a nisu dovršeni do stupanja na snagu ovoga Zakona, dovršit će se prema odredbama ovoga Zakona.

Članak 117.

Danom stupanja na snagu ovoga Zakona prestaje važiti Zakon o prijevozu u cestovnom prometu (»Narodne novine«, broj: 178/04, 48/05, 111/06, 63/08, 124/09, 91/10 i 112/10).

Članak 118.

Ovaj Zakon objavit će se u »Narodnim novinama«, a stupa na snagu danom pristupanja Republike Hrvatske Europskoj uniji.